

Ve věci umění
Matter of Art
Biennale 2024

14. 6. –
29. 9. 2024

Praha
Prague

Matter
of
Art

The title 'Matter of Art' is presented in a bold, sans-serif font. Each letter is integrated with a white line-art icon on an orange background. The 'M' is plain. The 'a' has a flower on top. The 't' has a pencil on top. The second 't' has a leaf on top. The 'e' has a hand on top. The 'r' has a scythe on top. The 'o' has a satellite dish on top. The 'f' is plain. The 'A' has a bird on top. The 'r' has an open book on top.

Guide
Průvodce

Ve věci umění
Matter of Art
Biennale 2024

Praha
Prague

M a t t e r
o f
A r t

Aleksei Borisionok
& Katalin Erdődi
Kurátorstvo
Curators

Tento průvodce výstavou vychází u příležitosti třetího ročníku bienále současného umění Ve věci umění, Praha (14. června – 29. září 2024).

Bienále pořádá iniciativa tranzit.cz ve spolupráci s Národní galerií Praha a s Lidickou sbírkou umění.

Bienále Ve věci umění je zakládajícím členem Aliance východoevropských bienále (EEBA).

Hlavním partnerem tranzit.cz je Nadace ERSTE. Bienále je součástí projektu Art Space Unlimited, spolufinancovaného Evropskou unií. Umělecké a kurátorské rezidence a doprovodný program bienále jsou financovány Evropskou unií – NextGenerationEU.

This exhibition guide is published on the occasion of the third Biennale Matter of Art, Prague (June 14 – September 29, 2024).

The biennale is organized by the initiative tranzit.cz in cooperation with the National Gallery Prague and the Lidice Art Collection.

The Biennale Matter of Art is a founding member of the East Europe Biennial Alliance.

The main partner of tranzit.cz is the ERSTE Foundation. The biennale is a part of the project Art Space Unlimited, which is co-funded by the European Union. The artistic and curatorial residencies and public program are funded by the European Union – NextGenerationEU.

tranzit.cz

Dittrichova 349/13
120 00 Praha 2
www.matterof.art
www.tranzit.org

Facebook
[biennale.matterof.art](https://www.facebook.com/biennale.matterof.art)

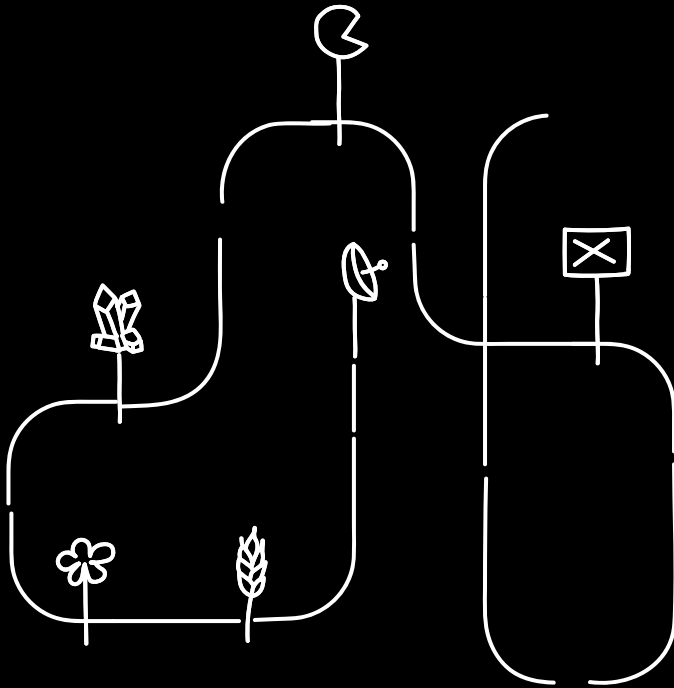
Instagram
[@biennale.matterof.art](https://www.instagram.com/biennale.matterof.art)

ERSTE
Stiftung

OBSAH TABLE OF CONTENTS

5 Úvod Introduction Tereza Stejskalová	UMĚLECTVO ARTISTS
9 Kurátorský text Curatorial text Aleksi Borisionok, Katalin Erdődi	3 8 Národní galerie Praha – Veletržní palác National Gallery Prague – Trade Fair Palace
12 Antologie textů k bienále The Biennale Reader	9 6 Památník Lidice – Lidická galerie Lidice Memorial – Lidice Gallery
14 Index umělectva Index of Artists	10 4 Seznam děl List of Artworks
15 Informace pro návštěvnictvo Plan your visit	11 6 Podpora Support
16 Místa konání Venues	11 7 Poděkování Acknowledgements
2 0 Doprovodný program Public program	
3 2 Slovníček symbolů Symbol glossary	

(CZ) Co je práce? Jakou práci oceňujeme a proč? Která práce je neviditelná? v den, kdy píšu tento úvod, předkládá Bernie Sanders, nezávislý senátor z Vermontu, který dvakrát kandidoval na prezidenta USA, zákon o zavedení čtyřdenního pracovního týdne. Napříč společnostmi se pravděpodobně shodneme na jedné věci: Pracujeme příliš a líbilo by se nám pracovat méně. Jinými slovy, která možná budou znít méně přijatelně: Líbilo by se nám, kdybychom se kvůli základním životním potřebám nemuseli nutit do takových prací, které bychom si jinak nevybrali. Některé myslitelky a myslitelé se domnívají, že svoboda se týká volného času, který můžeme využít, jak uznáme za vhodné. Čím víc takového času máme, tím svobodnější jsme, tím svobodněji se můžeme rozhodovat, jak se svým životem naložit. Kdo má takového času nejvíce a kdo nejméně? A proč?

Aktuální (již třetí) ročník bienále vnímám jako prostor k zamyšlení se nad tímto palčivým problémem. Jednotlivá vystavená díla, události v rámci veřejného a vzdělávacího programu i rozmanité intervence propojují skutečnost, že se zabývají prací v nejširším smyslu a z nejrůznějších pohledů. Dvě kurátorské linky, z nichž jedna se týká proměny venkova a druhá práce, se protínají v tématu společensky nezbytné práce: takové práce, která se MUSÍ udělat, protože jinak bychom nemohli existovat. Právě neviditelná práce v zemědělství či občanských hnutích a především, a to je dnes bohužel velmi aktuální, všechna práce potřebná k regeneraci během války a po ní, jsou těmi pracemi, bez nichž se neobejdeme. Kdo tuto práci vykonával v historii? Kdo, ať už lidé, nebo nelidští aktéři, tuto práci dělat MUSÍ? A je to spravedlivé? Jak o tom může, či nemůže promlouvat umění? Jak zařídit, aby nás bylo slyšet, když hovoříme o něčem, co je tak všední, ne-li

dokonce banální, a přece tak moc důležité? Naše výstava na tyto otázky snad nabídne některé odpovědi.

Jako ředitelka pořádající instituce tranzit.cz musím poukázat na to, že také tento projekt je plodem práce mnoha lidí, z nichž někteří jsou vidět více a jiní méně. v určitém smyslu jsme všichni zakusili na vlastní kůži, o čem tento projekt je.

Jak praví článek 27 Všeobecné deklarace lidských práv, právo na kulturu je lidské právo. Jsme instituce, která se vědomě snaží odstranit všechny možné bariéry bránící lidem k přístupu ke kultuře na nejrůznějších rovinách. Celý projekt, podobně jako minulé ročníky, je přístupný zdarma, výstava se koná v bezbariérových prostorách a snaha o přístupnost je obsažena i v textech a doprovodném programu.

(EN) What is work? What kind of work do we value and why? Which work is invisible? On the day i am writing this introduction, Bernie Sanders, the independent senator from Vermont who twice ran for the US presidency, introduced a bill to establish a four-day working week. Across society, we can probably agree on one thing: we work too much and would like to work less. Or to put it another way, which might be less acceptable: we would like not to be forced by the necessities of life into jobs we would not otherwise choose. Some thinkers argue that freedom is about time, which we can use at will. The more of this time we have, the freer we are, the freer we are to decide what to do with our lives. Who has the most of such time and who has the least? And why?

I see this (third) edition of the biennale as addressing this pressing problem. The individual works in the exhibition, the events of the public and educational program, and the various interventions are united by the fact that they conceive of work in the broadest sense and from different sides. The two curatorial lines, one relating to rural change, the other to work, in particular, intersect in the theme of socially necessary work: the work that MUST

be done or we cannot continue to exist. It is the invisible work of agriculture, the protest movement, and above all the work that is necessary to regenerate during and after the war, the work that is necessary for us and our loved ones to survive in difficult times. Who did this work throughout history? Who, human or non-human, MUST do this work? And, is it fair? How can or cannot art speak about this? How to be heard when we speak about what is everyday if not banal but so very important? Hopefully, our exhibition offers some answers to these questions.

As the director of tranzit.cz, the organizing institution, i must point out that this project is also the fruit of the work of many people, who are more or less visible. In a certain sense, we have all experienced first-hand what the project is about.

The right to culture is a human right, as stated in Article 27 of the Universal Declaration of Human Rights. We are an institution that makes a conscious effort to remove all possible barriers that prevent people from accessing culture at various levels. The whole project, like previous editions, is free of charge, the exhibition takes place in barrier-free spaces, and the effort for accessibility is also included in the texts and public program.

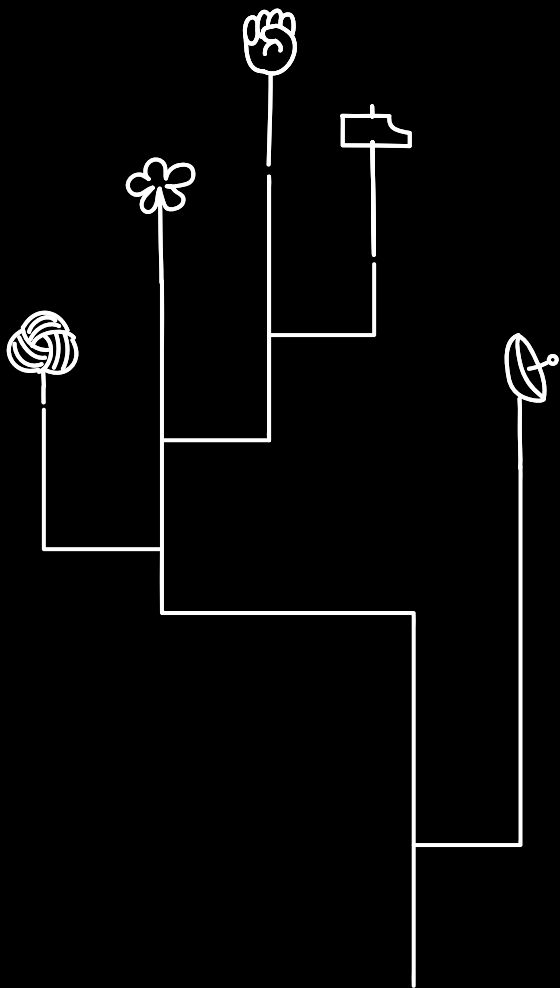
(CZ) **ROUBOVÁNÍ SOLIDARITY**
— Z VÝROBNÍCH HAL DO POLÍ

Ve třetím ročníku bienále Ve věci umění chceme vyprávět příběhy společenské změny ze dvou různých, avšak propojených perspektiv: pracující třídy a venkova. Zaměřujeme se na naši zkušenost, kterou zakoušíme jako pracující na různých pracovištích: od továren po pole, od logistických centrál po práci z domova.

Mnoho lidí je nespokojených se svými pracovními podmínkami. Existuje řada forem odporu a vytváření změny. Lidé přerušují svou práci, protestují, formulují požadavky. Některé protesty jsou viditelné a hlasité, jiná gesta jsou skrytější, avšak neméně důležitá. Prostřednictvím bienále chceme vyprávět příběhy změny, které jsou současně příběhy odporu a odolnosti. Chceme se od sebe navzájem učit, s tím že žijeme na různých místech a vykonáváme různé typy prací, napříč venkovskými oblastmi i centry velkoměst. Jak můžeme žít lepší život bez vykořisťování, vyčerpávání a nespravedlností? Jak si pamatujeme různé dějiny neklidu a bojů za změnu?

Zajímá nás, jak se mění venkov, protože jeho proměnu vnímáme jako významnou část širší společenské změny. Venkovské oblasti zajišťují naše základní potřeby, od jídla po nejrůznější zdroje a suroviny. Díky tomu se život venkova a města úzce propojuje, vzájemně na sobě závisí. Přesto se zdá, že hlasy lidí z venkovských oblastí ve veřejném diskurzu často chybějí. Jejich výzvy a problémy se dostávají do středu pozornosti jen zřídka. Prostřednictvím bienále chceme tuto „tichou historii“ venkova rozšířit, vést debatu o jeho současných strastech a vizích do budoucna.

Inspirovali jsme se technikou roubování a ptáme se sami sebe, jak můžeme šířit štěpy solidarity a překlenout předěl mezi venkovem a městem, přenášet je z výrobních hal do polí? Jak můžeme navazovat nová spojení

a společně růst a sílit, místo abychom se nechali rozdělovat odlišnostmi? Právě tohle technika štěpování dokáže. Využívá se v zemědělství a medicíně k propojení různých částí rostlin nebo zvířecích či lidských tkání tak, aby mohly růst společně a nabrat na síle. Ukazuje nám možnost proměny překvapivými a nečekanými způsoby, neomezené na pevně dané identity. Můžeme štěpování iniciovat, ale nemáme plně pod kontrolou, jestli se úspěšně ujme nebo nikoliv. Věříme, že i neúspěch je někdy třeba uznat jako součást našeho úsilí dosáhnout změn.

(EN) **GRAFTING SOLIDARITIES
— FROM THE FACTORIES TO THE FIELDS**

In the third edition of *Matter of Art*, we want to tell stories of social change from two different, yet interconnected perspectives: the working-class and the rural. We focus on our experience as workers at different workplaces: from the factories to the fields, from logistics hubs to home offices.

Many people are not satisfied with their conditions of work. There are many ways to resist and create change. People interrupt work, they protest, they make demands. Some protests are very visible and loud, some gestures are more invisible, but not less important. With the Biennale, we want to tell stories of change that are also stories of resistance and resilience. We want to learn from each other: from the different places we live in and the different types of work that we do, across rural regions and urban centers. How can we live a better life without exploitation, exhaustion and injustice? How do we remember different histories of unrest and struggles for change?

We are interested in changes happening in the countryside, because we see rural change as an important part of social change at large. Rural areas provide for our basic needs, from food to diverse resources and raw materials. This makes rural and urban lives deeply entangled,

we depend on one another. Yet it seems that the voices of people from rural areas are often missing from public discourse. Their challenges and problems are rarely the focus of attention. With the Biennale, we want to amplify this “quiet history” of the countryside, to talk about its current struggles and visions for the future.

Inspired by the technique of grafting, we ask ourselves how we can graft solidarities across the rural-urban divide, from the factories to the fields? Instead of letting our differences separate us, how can we create new alliances and grow stronger together? This is exactly what grafting does. It is a technique used in agriculture and medicine to join different plant parts, animal and human tissue, so that they can grow together and become stronger. It shows us the possibility for transformation in surprising and unexpected ways, not restricted to fixed identities. We can initiate grafting, but we cannot control whether it succeeds or fails. We believe that we also need to acknowledge failure as part of our struggles for change.

Antologie textů k bienále

Ve věci umění

The Biennale Matter of Art
Reader

(CZ) V rámci bienále Ve věci umění 2024 vydává tranzit.cz publikaci *Zasévat neklid: antologie textů k bienále Ve věci umění*.

Kniha doplňuje a rozšiřuje výstavu o eseje, konverzace i poetické a umělecké příspěvky. Prorůstají v ní dvě kurátorské linie—zájem Alekseie Borisionoka o hnutí pracujících a zaměření Katalin Erdődi na proměnu venkova—a společně vypovídají o minulosti, přítomnosti i budoucnosti politických hnutí překlenujících propast mezi venkovem a městem. Jak se lidé na venkově organizují, aby ovlivnili změny ve společnosti? Jak lze stávkovat a dosahovat naplnění politických požadavků? Jak organizovat péči jako základ pro solidaritu a vzájemnou pomoc? Editorická dvojice i přispívající se zvědavostí sledují různé způsoby, jak může neklid—stav nespokojenosti, (vz)rušení a agitace—klíčit na nečekaných místech.

Autorstvo příspěvků: Kateryna Aliinyk, Orla Barry, Ramona Duminicioiu, Fernando García-Dory, eeefff, Tamás Kaszás, Kateřina Kolářová, Kateryna Lysovenko, Tomasz Rakowski, Marta Romankiv, Galina Rymbu, Olia Sosnovskaya, Alex Toshkov, Tomáš Uhnák a Maja Vusilović.
Design: The Rodina.

Kniha bude vydána v české a anglické verzi a k dispozici bude od června 2024. Editorický tým tvoří Aleksej Borisionok a Katalin Erdődi, kteří Bienále Ve věci umění 2024 společně kurátují.

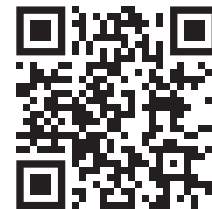
(EN) As part of the Biennale Matter of Art 2024, tranzit.cz publishes the book *Sowing Unrest: The Biennale Matter of Art Reader*.

The reader accompanies and extends the exhibition with essays, conversations, poetic and artistic contributions. It grafts two curatorial threads—Aleksii Borisionok's interest in the workers' movements and Katalin Erdődi's focus on rural change—to talk about the past, present and future of political movements across the rural-urban divide. How do people in rural areas organise to affect change in society? How can people strike and achieve their political demands? How can care be organised as a basis for solidarity and mutual aid? The editors and contributors are curious about the various ways, in which unrest—a state of dissatisfaction, disturbance, and agitation—can grow in unexpected places.

Contributors: Kateryna Aliinyk, Orla Barry, Ramona Duminicioiu, Fernando García-Dory, eeefff, Tamás Kaszás, Kateřina Kolářová, Kateryna Lysovenko, Tomasz Rakowski, Marta Romankiv, Galina Rymbu, Olia Sosnovskaya, Alex Toshkov, Tomáš Uhnák, and Maja Vusilović.
Design: The Rodina

The reader will be published in Czech and English versions and is available from June 2024. The editors of the publication are Aleksej Borisionok and Katalin Erdődi, the curators of the Biennale Matter of Art 2024.

Publikaci si můžete objednat v našem online knihkupectví knihkupetcví od 1. července 2024
You can order the book from our online bookshop from 1st July 2024

A
Kateryna Aliinyk 4 4

B
Zbyněk Baladrán 4 6
björnsonova 4 8

C
cosa.cz 5 0

D
Výzkumná skupina DAVRA
DAVRA
research group 5 2
Asia Dér 9 4
Martina Drozd Smutná 5 4

G
Giorgi Gago Gagoshidze 5 6

H
Uladzimir Hramovich 5 8
Adelita Husni-Bey 6 0

K
Nikita Kadan 6 2
Tamás Kaszás 9 4
Kateřina Konvalinová 6 4

L
Judita Levitnerová 6 4
Kateryna Lysovenko 6 6

M
Asunción Molinos
Gordo 6 8, 9 4

O
Pinar Öğrenci 7 2

P
Natalie Perkof 7 4
Marta Popivoda 7 6

R
Randomroutines 7 8
Alicja Rogalska 8 0
Elske Rosenfeld 8 2

S
Zorka Ságlová 8 6
Antje Schiffrers 8 4
Olia Sosnovskaya 8 8
Petr Štembera 9 0

T
Dominika Trapp 9 2

U
Tomáš Uhnák 9 4

VSTUPNÉ

Vstupné do všech výstavních prostorů a na všechny akce v rámci doprovodného programu je zdarma* po celou dobu trvání bienále. Kapacita jednotlivých událostí je omezená.

ADMISSION

Admission to the exhibition as well as the public program of the biennale is free of charge*. Please note that the capacity of select events is limited.

PŘÍSTUPNOST

Všechny výstavní prostory jsou bezbariérové a snadno přístupné. Veškerý obsah výstavy je dostupný v původním znění s českým a/nebo anglickým překladem.

ACCESSIBILITY

The biennale venues are wheelchair and stroller accessible. The content of the exhibition is available in the original language with Czech and/or English translation.

UPOZORNĚNÍ NA CITLIVÝ OBSAH

Některá z vystavených uměleckých děl mohou být pro určité diváky urážlivá či znepokojivá. Více informací k obsahu jednotlivých děl najdete v anotacích v tomto průvodci.

TRIGGER WARNING

Some of the exhibited artworks may include content some people may find offensive or disturbing. Please refer to the synopses in this guidebook to find out more.

ZMĚNA PROGRAMU

Pořadatel si vyhrazuje právo na změnu programu výstavy a doprovodného programu. Aktuální informace a případné změny najdete na stránkách matterof.art.

PROGRAM CHANGE

The exhibition & public program may be subject to change. Program updates will be published on the matterof.art website.

*s výjimkou workshopů konaných ve Veletržním paláci 8, 10, 11, a 14. září.
With the exception of the workshops that take place on September 8, 10, 11, and 14 at the Trade Fair Palace.

**Národní galerie Praha
– Veletržní palác
National Gallery Prague
– Trade Fair Palace**

Dukelských Hrdinů 47
170 00 Praha/Prague 7-Holešovice

Otevírací doba
út–ne: 10.00–18.00
První středa v měsíci 10.00–20.00

Opening hours
Tue–Sun: 10AM–6PM
The first Wednesday of every month
10AM–8PM

Doprava
metro C: stanice Vltavská
tram 6 | 17: zastávka Veletržní palác
tram 1 | 2 | 6 | 8 | 12 | 17 | 25 | 26:
zastávka Strossmayerovo náměstí

Public transport
metro C: Vltavská station
tram 6 | 17: Veletržní palác station
tram 1 | 2 | 6 | 8 | 12 | 17 | 25 | 26:
Strossmayerovo náměstí station

Přístupnost a zázemí
Bezbariérový vstup, výtahy,
bezbariérové toalety, přebalovací pult,
pitná voda, wi-fi, 230V zásuvka

Accessibility
Barrier-free entrance, lifts, wheelchair ac-
cessible toilets, changing table, drinking
water, wi-fi, 230V socket

**Lidická galerie
Lidice Gallery**

Tokajická 152
273 54 Lidice

Otevírací doba
po–ne: 9.00–17.00

Opening hours
Mo–Sun: 9AM–5PM

Doprava
Ze stanice metra A „Nádraží Veleslavín“
autobusovými linkami 300 a 322 do
zast. „Lidice, obecní úřad (ObÚ)“ nebo
ze stanice metra B „Zličín“ autobusovou
linkou 324 do zastávky „Lidice“ a dále
pěšky cca 12 min.

Public transport
From the metro station A “Nádraží
Veleslavín” by bus lines 300 and 322 to
the stop “Lidice, obecní úřad (ObÚ)” or
from metro station B “Zličín” by bus line
324 to the stop “Lidice” and then on foot
for about 12 min.

Přístupnost a zázemí
Bezbariérový vstup, bezbariérové toalety,
přebalovací pult, pitná voda, wi-fi,
230V zásuvka

Accessibility
Barrier-free entrance, lifts, wheelchair ac-
cessible toilets, changing table, drinking
water, wi-fi, 230V socket

Chemapol
Kavkazská 1441/9
101 00 Praha/Prague 10-Vršovice

Doprava
tram 6 |13 | 22: zastávka Čechovo Náměstí
tram 2 | 4 | 6 | 7 | 13 | 19 | 22 | 24 | 27:
zastávka Koh-i-noor

Public transport
tram 6 |13 | 22: Čechovo Náměstí Station
tram 2 | 4 | 6 | 7 | 13 | 19 | 22 | 24 | 27: Koh-i-
noor Station

Public transport
From the train station “Praha-Radotín”
by bus lines 309 and 313 to the bus stop
“Třebotov” and then on foot.

Přístupnost a zázemí
Bezbariérový vstup, pitná voda, přebalovací
pult, 230V zásuvka

Accessibility
Barrier free entrance, drinking water,
changing table, 230V socket

**Družstevní Asociace ČR
– Muzeum družstevnictví
Museum of the Cooperative
Association of the Czech Republic**
Těšnov 1163
110 00 Praha/Prague 1

Doprava
metro B, C: stanice Florenc
tram 1 | 3 | 8 | 14 | 24 | 27: zastávka Bílá
Labuť, Tram 11 | 14 | 25 | 27, bus 194 | 207:
zastávka Těšnov

Public transport
From the metro station C “Kobylisy” by
bus lines 102, 177 and 200 to the stop
“Zhořelecká” or line 152 to the stop
“Libeňská”.

Přístupnost a zázemí
Bezbariérový vstup, výtah, bezbariérová
toaleta, pitná voda, 230V zásuvka

Accessibility
Barrier-free entrance, lift, wheelchair
accessible toilet, drinking water, 230V
socket

**Farma Jednorozec
Jednorozec (Unicorn) Farm**
chatová osada Roblín
252 26

Doprava
Z vlakové stanice „Praha-Radotín“
autobusovými linkami 309 a 313 do zast.
„Třebotov“ a dále pěšky cca 15 min.

Petrohradská kolektiv
Petrohradská 438/13
101 00 Praha/Prague 10-Vršovice

Doprava
tram 6 | 24 | 7 | 4 | 21 | 2 | 13 | 14 | 95 | 99:
zastávka Bohemians, Vršovické nádraží
Bus 124 | 139: zastávka Ukrajinská

Public Transport
tram 6 | 24 | 7 | 4 | 21 | 2 | 13 | 14 | 95 | 99:
Stations Bohemians or Vršovické nádraží
Bus 124 | 139: Station Ukrajinská

Přístupnost
Bezbariérový vstup, bezbariérové toalety,
pitná voda, wi-fi, 230V zásuvka

Accessibility
Barrier-free entrance, wheelchair
accessible toilets, drinking water, wi-fi,
230V socket

**V. kolona
Psychiatrická nemocnice Bohnice
Psychiatric Hospital Bohnice**
Ústavní 249, Divadlo Za plotem
181 00 Praha/Prague 8

Doprava
Ze stanice Metra C „Kobylisy“ auto-
busovými linkami 102, 177 a 200 do zast.
„Zhořelecká“ nebo 152 do zast. „Libeňská“.

Public transport
From the metro station C “Kobylisy” by
bus lines 102, 177 and 200 to the stop
“Zhořelecká” or line 152 to the stop
“Libeňská”.

Přístupnost
Pitná voda, přebalovací pult,
230V zásuvka

Accessibility
Drinking water, changing table, 230V
socket

**Centrum pro současné umění Praha
Center for Contemporary
Arts Prague**

Dukelských hrdinů 500 / 25a
170 00 Praha/Prague 7

Doprava / Public transport
metro C: stanice / station Vltavská
tram 1 | 2 | 6 | 8 | 12 | 17 | 25 | 26:
zastávka / station Strossmayerovo
náměstí

Přístupnost a zázemí
Bezbariérový vstup, bezbariérové toalety,
pitná voda, wi-fi, 230V zásuvka

Accessibility
Barrier-free entrance, wheelchair
accessible toilets, drinking water, wi-fi,
230V socket

**Zahrada Institutu úzkosti
Garden of the Institute
of Anxiety**

Psychiatrická nemocnice Bohnice
Psychiatric Hospital Bohnice
Ústavní 91
181 00 Praha/Prague 8

Zahrada se nachází na pozemku mezi
zahradnictvím a Pavilonem 12 nedaleko od
socioterapeutické farmy.

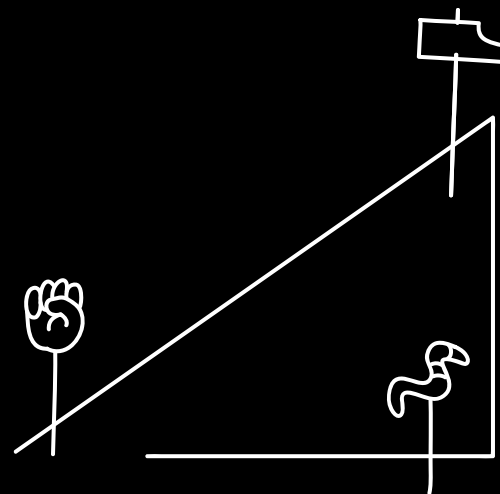
The garden is located on the land between
Pavilion 12 and the horticulture centre.

Doprava
Ze stanice metra C „Kobylisy“ auto-
busovými linkami 152 do zast. „Libeňská“
nebo 177 a 200 do zast. „Odra“.

Public transport
From the metro station C “Kobylisy” by bus
line 152 to the stop “Libeňská” or lines 177
and 200 to the stop “Odra”.

Přístupnost
Bezbariérový vstup

Accessibility
Barrier-free entrance

(CZ) Program bienále tvoří komentované prohlídky, performance, diskuse, projekce a edukační a mediální workshopy pro dospělé a děti. Vstupné na všechny akce je zdarma.* Soupis všech akcí najdete na adrese matterof.art/cz/2024/program. Stránku jednoduše zobrazíte načtením QR kódu.

(EN) The biennale program comprises guided tours, performances, discussions, screenings, and educational and mediation workshops. Admission to all events is free.* A schedule of all the events can be found at www.matterof.art/2024/program. To view the page, simply scan the QR code.

*s výjimkou workshopů konaných ve Veletržním paláci 8, 10, 11, a 14. září
With the exception of the workshops that take place on September 8, 10, 11, and 14 at the Trade Fair Palace

KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY

Komentované prohlídky bienále probíhají pravidelně v českém a anglickém jazyce. Výstavou vás v závislosti na konkrétním termínu provede kurátorstvo bienále Katalin Erdődi a Aleksei Borisionok, odborný průvodce či průvodkyně Národní galerie Praha, tým tranzit.cz nebo vybraní umělci a umělkyně. v závěru prohlídky je vždy prostor pro dotazy. Místo setkání je u vstupu na výstavu ve Velké dvoraně Veletržního paláce Národní galerie Praha. Speciální prohlídky pro skupiny a školy je možné objednat prostřednictvím e-mailu na adrese na info@matterof.art. o případné změně programu budeme informovat online na adrese www.matterof.art/cz/2024/program.

GUIDED TOURS

Guided tours of the biennale are conducted regularly in both Czech and English. The curators of the biennale Katalin Erdődi and Aleksei Borisionok, a professional guide

from the National Gallery in Prague, tranzit.cz team, or selected artists will accompany you through the exhibition, depending on the specific time of the tour. At the end of the tour there is always time reserved for questions from the viewers. The meeting place is by the entrance to the exhibition in the Grand Hall of the Trade Fair Palace of the National Gallery in Prague. Special tours for groups and schools can be requested by e-mail at the address info@matterof.art. In the case of any change to the program, we shall inform you online at www.matterof.art/cz/2024/program.

EDUKAČNÍ A MEDIAČNÍ PROGRAM

V rámci snahy více zpřístupnit výtvarné umění širšímu publiku proběhne série mediálních workshopů pro děti ve věku od 10 do 14 let spojená s příměstským táborem a také cyklus workshopů pro dospělé pořádaný ve spolupráci s Edukačním oddělením Národní galerie Praha. Program připravují Marie Čtveráčková, Max Dvořák, Eva Koťátková, Tadeáš Polák, Tereza Stejskalová, Magda Stojowska a Bára Šimková. Pro více informací o táboru nás kontaktujte na adrese info@matterof.art. Mediace je součástí projektu Art Space Unlimited, spolufinancovaného Evropskou unií a podporovaného Ministerstvem kultury České republiky.

EDUCATION AND MEDIATION

As part of our effort to make visual art more accessible to a wider audience, a larger mediation project for children aged 10–14 will take place comprising workshops and a summer camp, as well as a series of workshops for adults organized in cooperation with the Education Department of the National Gallery Prague. The program is organised by Marie Čtveráčková, Max Dvořák, Eva Koťátková, Tadeáš Polák, Tereza Stejskalová, Magda Stojowska and Bára Šimková. For more information about the camp, contact us at info@matterof.art. Mediation is part of the Art Space Unlimited project co-financed by the European Union and supported by the Ministry of Culture of the Czech Republic.

Národní galerie Praha—Veletržní palác (VP)
National Gallery Prague—Trade Fair Palace

13.6.	Zahájení bienále / The Biennale Opening Ceremony VP – Malá dvorana / Small Hall	19.00– 19.45 CZ / EN
	Performance: Antje Schiffrers— <i>My villages' International Schnaps Bar</i> VP – Malá dvorana / Small Hall	
	Performance: Solidární intervence kolektivu stopgenocidegaze / Solidarity Intervention by the stopgenocidegaze collective VP – Malá dvorana / Small Hall	19.50– 20.10 CZ / EN
	Performance: The Rodina— <i>Seeding Letters, Growing Worlds</i> VP – Velká dvorana / Grand Hall	20.10– 20.30 EN
	Performance: Peasants in Atmosphere & Pěvecký sbor Lada / Lada Choir VP – Velká dvorana / Grand Hall	20.30– 21.15
	Afterparty: AXT VP – Kolektor Cafe	21.00– 00.00
14.6.	Performance: björnsonova & Nik Timková, Zuzana Žabková.— <i>Divinačné čítanie z kariet ČOSITY a glosára Divination reading from the cards WHOAREU and björnsonova's glossary: Just a Few Moments Ago We Were Waiting For Ages</i> VP – Velká dvorana / Grand Hall	15.00– 17.00 SK / EN

14.6.	Jazyky vzdoru. Komentovaná prohlídka s umělectvem a kurátorstvem Guided tour with artists and curators: <i>Vernaculars of Resistance</i> VP – Velká dvorana / Grand Hall	17.00– 19.00 CZ / EN
	Performance: Kateryna Aliinyk— <i>Neschopnosť sdílet smutek není tak hrozná jako neschopnost sdílet krásu</i> Performance: Kateryna Aliinyk— <i>The inability to share grief is not as bad as the inability to share beauty</i> Velká dvorana / Grand Hall	19.00– 19.45 EN
	Performance: Olia Sosnovskaya & Elske Rosenfeld— <i>Archiv gest, stávat se ne/viditelnou</i> Performance: Olia Sosnovskaya & Elske Rosenfeld— <i>Archive of Gestures: Becoming In/visible</i> VP – Hala B / Hall B	20.00– 21.00 CZ / EN
	Prodloužená otevírací doba Extended opening hours	10.00– 21.30
15.6.	Neklidná gesta. Komentovaná prohlídka s umělectvem a kurátorstvem Guided tour with artists and curators: <i>Gestures of Unrest</i> VP – Velká dvorana / Grand Hall	11.00– 13.00 CZ / EN
27.6.	Komentovaná prohlídka Guided tour VP – Velká dvorana / Grand Hall	17.00– 18.00 CZ
3.7.	Komentovaná prohlídka Guided tour VP – Velká dvorana / Grand Hall	18.00– 19.00 CZ

6.7.	Kurátorská komentovaná prohlídka Curatorial guided tour VP – Velká dvorana / Grand Hall	16.00– 17.30 EN	26. – 30.8.	<i>The Great Land of Small</i> —camp for children aged 9–14. For more details visit: matterof.art/projects/ great-land-of-small VP – Velká dvorana / Grand Hall	CZ / EN
13.7.	Komentovaná prohlídka Guided tour VP – Velká dvorana / Grand Hall	16.00– 17.00 CZ	29.8.	Mediace: <i>Workshop Velká země malých #2</i> —tvůrčí program pro děti 9–14 let Mediation: <i>The Great Land of Small Workshop #2</i> —creative program for children aged 9–14 VP – Velká dvorana / Grand Hall	14.00– 17.00 CZ / EN
17.7.	Kurátorská komentovaná prohlídka Curatorial guided tour VP – Velká dvorana / Grand Hall	16.00– 17.30 EN	4.9.	<i>Přízrak rolnictví. Artist talk a diskuze The Spectre of Peasantry: Artist talk and discussion</i> Vendula Donátová, Radim Kotrba, Jaroslav Pražan, Tomáš Uhnák, Jan Valeška VP – Velká dvorana / Grand Hall	16.00– 20.00 CZ
18.7.	Mediace: <i>Workshop Velká země malých #1</i> —tvůrčí program pro děti 9–14 let Mediation: <i>The Great Land of Small Workshop #1</i> —creative program for children aged 9–14	14.00– 17.00 CZ / EN	7.9.	Komentovaná prohlídka s tranzit.cz Guided tour with tranzit.cz VP – Velká dvorana / Grand Hall	14.00– 15.00 CZ
3.8.	Kurátorská komentovaná prohlídka Curatorial guided tour VP – Velká dvorana / Grand Hall	16.00– 17.30 EN		<i>Z ulic na Instagram. Jak se změnila politika v umění?</i> Diskuse ve spolupráci s ART ANTIQUES a Prague Art Week <i>From the streets to Instagram. How has politics changed in art?</i> Discussion in collaboration with ART ANTIQUES and Prague Art Week VP – Velká dvorana / Grand Hall	16.00– 18.00 CZ
7.8.	Komentovaná prohlídka Guided tour VP – Velká dvorana / Grand Hall	18.00– 19.00 CZ	8.9.	<i>Květinový workshop</i> pro děti od 6 let s platformou <i>Výkvět*</i> <i>Flower workshop</i> with Platforma <i>Výkvět</i> for children aged 6+ and adults* VP – Korzo	14.00– 16.00 CZ & 17.00–
14.8.	Komentovaná prohlídka Guided tour VP – Velká dvorana / Grand Hall	16.00– 17.00 CZ			
24.8.	Kurátorská komentovaná prohlídka Curatorial guided tour VP – Velká dvorana / Grand Hall	16.00– 17.30 EN			
26. – 30.8.	<i>Velká země malých</i> —tábor pro děti 9–14 let. Více viz: matterof.art/cz/ projekty/velka-zeme-malych	CZ / EN			

* Tyto položky programu jsou organizované NGP a vztahuje se na ně vstupné
These program items are organised by NGP and are subject to an entrance fee

11.9.	Workshop: <i>Herna pro děti 1,5–5 let a dospělé s platformou Výkvět*</i> Workshop: <i>Playroom with Platforma Výkvět for children aged 1½–5 and adults*</i> VP – Korzo	19.00 CZ 10.30– 16.30 CZ	28.9.	Kurátorská komentovaná prohlídka v angličtině Curatorial guided tour in English VP – Velká dvorana / Grand Hall	16.00– 17.30 EN
14.9.	Komentovaná prohlídka Guided tour VP – Velká dvorana / Grand Hall	16.00– 17.00 CZ	Lidická galerie Lidice Gallery		
15.9.	Mediace: Workshop <i>Velká země malých #3</i> —tvůrčí program pro děti 9–14 let* Mediation: <i>The Great Land of Small Workshop #3</i> —creative program for children aged 9–14 VP – Velká dvorana / Grand Hall	14.00– 17.00 CZ / EN			15.6.
21.9.	Kurátorská komentovaná prohlídka Curatorial guided tour VP – Velká dvorana / Grand Hall	11.00– 12.30 EN		Komentovaná prohlídka s umělcem Nikitou Kadanem Artist-led guided tour with Nikita Kadan	15.15– 16.00 CZ / EN
26.9.	McKenzie Wark: <i>Raving</i> —křest českého překladu a přednáška autorky knihy McKenzie Wark: <i>Raving</i> —book launch of the Czech translation with a lecture by the author VP – Korzo	17.00– 18.30 EN		Promítání filmu Dany Kaveliny <i>The Lemberg Machine</i> s diskusí <i>The Lemberg Machine</i> : Screening of a film by Dana Kavelina with a discussion	16.15– 17.15 CZ / EN
	Performance: björnsonova & Nik Timková, Zuzana Žabková, Tamara Antonijević, Tanja Šljivar, Cassandra Troyan – <i>Good Night Readers: RED (Cats)</i> VP – Velká dvorana / Grand Hall	20.30– 22.30 EN		<i>Odkrývání solidarity</i> . Diskuse s umělectvem <i>Excavating Solidarity</i> : Artist talks – Nikita Kadan, Dana Kavelina, Kateryna Lysovenko, Marta Popivoda and Miloslav Vorlíček	17.30– 19.00 CZ / EN
28.9.	Komentovaná prohlídka v češtině Guided tour in Czech VP – Velká dvorana / Grand Hall	14.00– 16.00 CZ	20.7.	Komentovaná prohlídka Guided tour	14.00– 15.00 CZ
			29.9.	Poslední den výstavy Final day of the exhibition	10.00– 18.00 CZ / EN

* Tyto položky programu jsou organizované NGP a vztahuje se na ně vstupné
These program items are organised by NGP and are subject to an entrance fee

Další místa konání
Other locations

- 22.6. *Promlouvat ke slunci. Výlet s umělcem a oslava slunovratu** 9.00–22.00
*Talking to the Sun. Artist-led trip and midsummer celebration** CZ
 Účinkující / Participants: Artyčok.tv, Kateřina Konvalinová, Judita Levitnerová, Bronislava Orlická, Tadeáš Polák, Lucie Rosenfeldová, Sbor Družstva života (Choir of the Life Co-op: Denisa Langrová, Jonáš Richter, Ruta Putramentaite), Tomáš Uhnák & Vendula Donátová
 Farma Jednorožec / Jednorožec (Unicorn) Farm
- 29.6. *Vytrhnout nemoc z kořenů I. Diskuse o vyhoření a o duševním zdraví farmářstva, následovaná koncertem v areálu Psychiatrické nemocnice Bohnice. Ve spolupráci s Institutem úzkostí** 16.00–21.30
*Uprooting Ill Health I: Talks on burnout and the mental health of farmers, followed by a concert at the Bohnice Psychiatric Hospital, in cooperation with the Institute of Anxiety** CZ / EN
 Hannah Proctor, Apolena Rychlíková & Tomáš Uhnák, Peter Kolářčík & friend
 Zahrada Institutu úzkostí / V. kolona
 Garden of the Institute of Anxiety / V. kolona
- 17.7. *Seminář a debata k projektu Art Space Unlimited* 19.00–21.00
Art Space Unlimited seminar and debate EN
 Centrum pro současné umění Praha
 Center for Contemporary Arts Prague

- 18.9. *Sklízet spolupráci. Exkurze do Muzea družstevnictví a diskuze s Pavlem Černým, kulturním družstvem cosa.cz a Iniciativou nájemníků a nájemnic* 17.00–20.00
Reaping Cooperation. Excursion and discussion with Pavel Černý, cosa.cz cultural cooperative and the Tenants' Initiative CZ
 Družstevní Asociace ČR – Muzeum družstevnictví
 Museum of the Cooperative Association of the Czech Republic
- 21.9. *Bourání historie: Chemapol, architektura a agrobiznis I. Exkurze a architektonická komentovaná prohlídka s Helenou Huber-Doudovou a Zdenkou Novákovou* 15.00–16.30
Demolishing Histories: Chemapol, Architecture and Agribusiness I. Excursion and architectural guided tour with Helena Huber-Doudová and Zdenka Nováková CZ
 Chemapol
- Bourání historie: Chemapol, architektura a agrobiznis II. Diskuze se Zuzanou Vlasatou a Tomášem Uhnákem* 17.00–18.30
Demolishing Histories: Chemapol, Architecture and Agribusiness II. Discussion with Zuzana Vlasatá and Tomáš Uhnák CZ
 Petrohradská kolektiv

* Podrobný program najdete na matterof.art/cz/2024/program
 For full program visit matterof.art/2024/program

28.9. Vyrhnout nemoc z kořenů II. Promítání filmu Evy Egermann a Corduly Thym – C-TV (*If i Tell You i Like You...*) a diskuze s autorkami a Kateřinou Kolářovou

Uprooting III Health II. Screening of a film by Eva Egermann and Cordula Thym – C-TV (If i Tell You i Like You...) with a discussion with the authors and Kateřina Kolářová

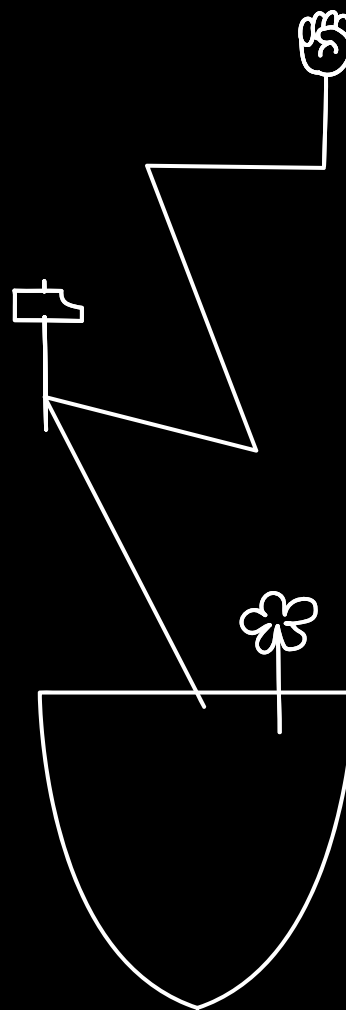
Petrohradská kolektiv

18.00–
19.30
EN

Afterparty Ve věci umění
Matter of Art Afterparty

Petrohradská kolektiv

20.00–
22.00
CZ / EN

Družice slouží ke komunikaci, vysílání, navigaci, ale také k předpovídání počasí a pozorování Země. v tomto smyslu jsou našimi každodenními posly klimatické změny. Pomáhají nám

pochopit, v jak kritické situaci se nacházíme, a umožňují nám uvažovat o budoucnosti. **Satellites** are used for communication, broadcasting, navigation, but also weather forecasting and Earth observation. In this sense, they are our daily messengers of climate change. They help us understand the critical situation we are in and enable us to think about the future.

Hrábě, zejména v použití pro terénní úpravy, slouží k uhlazení a zmírnění sklonu velkých ploch. Parky a další zelené plochy vyžadují značné množství zahradnické práce. Platí to i pro Památník Lidice: o jeho podobu je třeba neustále pečovat. Dříve tuto práci vykonávaly lidické ženy—přeživší, které se do obce vrátily po válce. **The Rake**, especially in the landscaping rake, is used to shape the landscape, to smooth and grade large earth areas. Parks and other green areas require a lot of work from gardeners. This is also true for the Lidice memorial site: there is constant care for the landscape. Earlier, this work of care and maintenance was done by the 'Lidice women', the survivors who returned to the village after the war.

Kladivo je pravděpodobně nejběžnější dělnické nářadí. Slouží také jako symbol pro různé odborové organizace, dělnická a komunistická hnutí. A **Hammer** is probably the most common

tool of workers. The hammer is also used as a political symbol in many trade unions, workers and communist movements.

Kniha Čtení knih pomáhá předávat vědění z generace na generaci, z jednoho hnutí na druhé. Musíme ale mít na paměti toto: Ne všechny formy vědění nebo příběhů se dostanou do knih, některé se předávají ústně. **Book** Reading books helps transfer knowledge from generation to generation, from struggle to struggle. But we must keep in mind: not all forms of knowledge or stories enter into books, some of them are passed on orally.

Kořeny Prostřednictvím kořenů rostlina přijímá a uskládá živiny, které získává z půdy. Podobně by se dalo říci, že náš původ formuje základ naší identity, symbolizují naši vazbu k určitému místu, zemi nebo kultuře. **Roots** It is through their roots that plants absorb and store the nourishment they need from the soil. Similarly, one could say our origins form a basis for our identity, they symbolize our attachment to a certain place, land or culture.

Kosa je základním nástrojem zemědělců a symbolizuje jak manuální práci, tak odpor vůči industrializaci. Její zahnutá čepel představuje alternativu

k mechanizovaným sklízecím strojům a ztělesňuje posílení postavení občanů a odolnost venkovských komunit. Napřimené kosa v idle byly používány jako zbraň při rolnických povstáních těmi, kteří neměli přístup k nákladnějším zbraním. A **Scythe** is a basic tool of farmers, symbolizing both manual labor and resistance to industrialization. Its curved blade offers an alternative to mechanized harvesters, embodying grassroots empowerment and the resilience of rural communities. Straightened scythes and pitchforks have been used as a weapon in peasant uprisings by those who did not have access to more expensive weapons.

Kupky sena Kupky sena jsou běžným rysem rurální krajiny a součástí naší obraznosti spojené s venkovem, zejména v evropském kontextu. Ukazují rozmanitost venkovské krajiny: Různé způsoby vršení kupky či stohu se liší podle kultury a místa a proměňuje se i vlivem času a modernizace. Umělci je v krajinně často zachycují prostřednictvím malby či fotografie, ale využívají je i experimentálnější způsobem v performativních akcích, jako byla například legendární akce-instalace *Seno-sláma* Zorky Ságlové. **Haystack** Haystacks are common features of rural landscapes and part of our imaginaries of the rural, especially within a European context. They demonstrate the diversity of the countryside: the

Květiny Pro mnohé z nás jsou květiny součástí každodenního života. Jsou symbolem krásy a dobrého života, ale také ubíhajícího času. Některé květiny jsou využívány jako symboly v politických hnutích, například v ženském hnutí („chléb a růže“) a socialismu (červené karafiáty). Po květinách se dokonce pojmenovávají i revoluce (růžová revoluce v Gruzii). **Flower** For many of us, flowers are part of our everyday lives. They are symbols of beauty and a good life, but also the passing of time. Certain flowers have been used as symbols in political movements, like the women's movement ("Bread and Roses") and socialism (red carnation). Even revolutions are named after flowers (the Rose Revolution in Georgia).

Lopata je nástrojem trpělivosti a vytrvalosti a symbolizuje namáhavou ruční práci. Používají ji horníci, vojáci při kopání zákopů a archeologové při vykopávání artefaktů z minulosti. Těžba zkamenělin ze země a vykopávání archeologických objektů často závisí na stejných principech koloniální nadvlády. **The Shovel** is an instrument of patience and

endurance, symbolizing exhaustive manual work. It is utilized by mining workers, soldiers digging trenches, and archaeologists unearthing artifacts of the past. Extracting fossils from the ground and unearthing archaeological objects often rely on the same principles of colonial domination.

Nerost je pevná látka vzniklá působením geologických procesů v zemi po tisíce let. Nerosty používají všichni: máme je v jednoduchých kovových výrobcích

i v nejmodernějších technologických zařízeních. Například jeden smartphone obsahuje přes čtyřicet druhů takových nerostných látek. Současně ale některé nerosty zpochybňují naše systémy racionálního myšlení, jako je věda. Užívají se ke kouzlení, magii a rituálům. A **Mineral** is a solid substance that is a result of many thousand years of geologic process in the ground. Minerals are used by everyone—we have them in simple metal items, as well as in recent high technological devices. For example, one smartphone contains more than 40 minerals. At the same time, minerals can question our rational systems of thinking as science. They can be used in spellcasting, magic and rituals.

Obiloviny Během druhé poloviny 20. století došlo k významnému nárůstu produkce obilovin po celém světě, což z nich činí globálně nejvíce pěstované plodiny. Reprezentují tudíž vesnický svět a venkov. **Cereal crops** During the second half of the 20th century, there was a significant

increase in the production of cereal crops worldwide, which made cereals the world's largest crops and therefore represent the world of the rural and the countryside.

Ozubené kolo Ozubené kolo je rotující kruhová součástka soukolí se zuby na okraji. Používá se v různých strojích a zařízeních. Je také známým symbolem různých dělnických hnutí a odborů, protože ukazuje, jak se pracující podporují navzájem. **Gear** A gear is a rotating circular machine part having cut teeth. It is used in various machines and devices. A gear is also a well-known symbol of various workers movements and trade unions, because it symbolizes how workers support each other.

Pac-Man / koláčový graf Pac-Man je počítačová hra, ve které má hráč za úkol „sníst“ všechny tečky v bludišti a vyhnout se duchům. Má podobu dokořán otevřených úst a často se spojuje s nenasytostí, protože spořádá všechno. Koláčové grafy se mohou svým kruhovým tvarem Pac-Manovi podobat. Jejich výseče znázorňují poměrné rozložení, například kolik lidí v Česku si kupuje potraviny v supermarketu a kolik si je samostatně pěstuje. **Pac-Man / Pie chart** Pac-Man is a computer game, in which the player must eat all the dots inside a maze and avoid ghosts. It looks like an open mouth and is often connected with greediness, because it eats everything up. Pie charts look similar to Pac-Man due to their circular shape. Divided into slices, they show proportions, for example:

of all the people in the Czech Republic, how many buy their food in supermarkets and how many grow it themselves?

Pilulka Pilulky užíváme na léčbu nemocí, zlepšení fyzického nebo duševního zdraví. Rozšíření pilulek souvisí s globálním medicínským průmyslem, v němž některé léky stojí celé jmění a některé základní pilulky nejsou ani dostupné. Zdravotní krize, jako je celosvětová pandemie HIV/AIDS nebo nedávný koronavirus, zviditelňují sociální a ekonomické napětí ve společnosti. **Pill** We take pills to treat sicknesses, improve physical or mental health. The spread of pills is connected to the global medical-industrial complex, in which some pills cost a fortune, and some basic pills are not even available. Health crises such as the global pandemics of HIV/AIDS or the recent coronavirus make social and economic tensions in the society more visible.

Protestní transparent K protestování používáme velmi různorodé nástroje: někdo vyrábí transparenty a cedule, někdo využije každodenní pracovní nástroje, zatímco jiní využívají světlo nebo chrlí oheň. **Protest sign** The tools we use to protest can be very different: some people make signs and banners, others use their everyday work tools, while yet others light or spit fire.

Sklizeň je významným tématem v dějinách umění. Některí umělci a umělkyně znázorňují dřinu, další

čerstvě sklizené plodiny nebo oslavy. Dobrá sklizeň znamená, že společenství nečeká hlad, je symbolem dobrého života. The **Harvest** has been an important topic in the history of art. Some artists show the hard work, others the freshly picked crops or the celebrations. A good harvest means the community will not experience hunger, it is a symbol of good life.

Srp patří mezi nástroje, které mohou sloužit k roubování, štěpování a dalším způsobům, jak se starat o plodiny. Jde o významný symbol rolnických hnutí. Spolu s kladivem vyjadřuje politické spojení mezi průmyslovou pracující třídou a rolnictvem, často zneužívány a zrazovány vládnoucí třídou socialistických států. **Sickle** A sickle can be used for grafting, cutting and other ways to take care of the crops. It has been an important symbol in peasant movements. Together with a hammer, it represented a political alliance between the industrial working class and the peasantry, often mis-used and betrayed by the ruling class of socialist states.

Větrná turbína Větrné turbíny přeměňují kinetickou energii větru na energii elektrickou. v současnosti hrají významnou roli při „zelené transformaci“, tedy při přechodu k udržitelnějším alternativám, jako jsou větrná a solární energie. Proto se na venkově staví čím dál více větrných turbín. Často to ale vede ke konfliktům: ne všem se líbí, jak proměňují venkovskou krajinu. **Wind turbine** Wind turbines convert the kinetic energy

of the wind into electric energy. Today they play an important part in the "green transition", the change to more sustainable energy alternatives like wind or solar power. Therefore more and more wind turbines are built in the countryside. This often leads to conflict: not everybody is happy about how they are changing rural landscapes.

Zdvižená pěst Zdvižená zaťatá pěst je symbolem solidarity, zejména v politickém hnutí. Objevuje se v mnoha levicových iniciativách, především v socialistickém, anarchistickém a odborovém hnutí.

Raised fist The raised fist, or the clenched fist, is a symbol of solidarity, especially within a political movement. It is used in many left-wing movements, especially socialism, anarchism, and trade unionism.

Vlna Lidé vlnu perou, pletou z ní a nosí ji odpradávná. Kdysi bývala vlna velmi cenná. Šlo o významnou surovinu v textilním průmyslu a světovém obchodu.

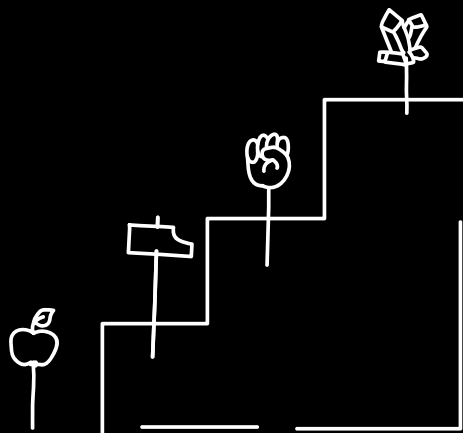
Dnes vlna mnoho ze své hodnoty ztratila a majitelé ovčích farem mají potíže ji prodat. **Wool** Humans have been washing, weaving and wearing wool since ancient times. Wool used to be very valuable. It was an important raw material in the textile industry and global trade. Today wool has lost much of its value and sheep farmers have difficulties selling it.

Žížala Žížaly hrají významnou, ač téměř neviditelnou roli nečlověčích zemědělců: udržují půdu zdravou a plodnou. Syntetické chemikálie používané ve velkozemědělské výrobě jim značně škodí. Přítomnost žížal je obzvlášť důležitá pro biozemědělce: žížaly jsou dokladem toho, že půda je obhospodařována ekologicky. v tomto smyslu jsou tyto bytosti symbolem agroekologické proměny. **Earthworm** Earthworms play an important, yet almost invisible, non-human part in farming: they keep the soil healthy and fertile. They are badly affected by the synthetic chemicals used in industrial agriculture. For organic farmers, their presence is especially important: earthworms are proof that they work the land in an ecological way. In this sense, these creatures are symbols of agroecological change.

Zavlažování Stavění zavlažovacích systémů, jako jsou kanály, bylo klíčem k rozšiřování velkozemědělství, protože umožňuje navýšit objem pěstovaných plodin. Současně ale intenzivnější zavlažování a špatné hospodaření s vodními zdroji může vést k nenapravitelnému poškození místních ekosystémů. **Water irrigation** The construction of watering systems like canals has been key to the expansion of industrial agriculture, because it enables the production of more crops. At the same time, more intensive irrigation and the bad management of water resources can cause irreparable damage to local ecosystems.

Symbols, které The Rodina vytvořila pro vizuální identitu Ve věci umění, představují různé nástroje, koncepty, gesta, živé bytosti a materiály, jež vytvářejí komplexní politické krajiny, s nimiž kurátorský tým a pozvané umělkyně a umělci nakládají a v nichž se orientují. Tyto nástroje mohou sloužit dominantnímu politickému režimu, anebo mohou být využity proti svým pánům. Glosář lze použít jako nástroj k mediaci pro děti na výstavě.

The symbols created by The Rodina for the visual identity of Matter of Art introduce various tools, notions, gestures, living beings and materials that make up the complex political landscapes the curators and the invited artists are navigating. These tools can serve the dominant political regime, or they can also be used against their masters. The glossary can be used as a mediation tool for children in the exhibition.

(CZ) Ludvík Frankevič, Veletržní palác v Praze, interiér Velké dvorany, konec dvacátých let 20. století, Národní galerie v Praze

(EN) Ludvík Frankevič, Trade Fair Palace in Prague, interior of the Grand Hall, late 1920s, National Gallery in Prague

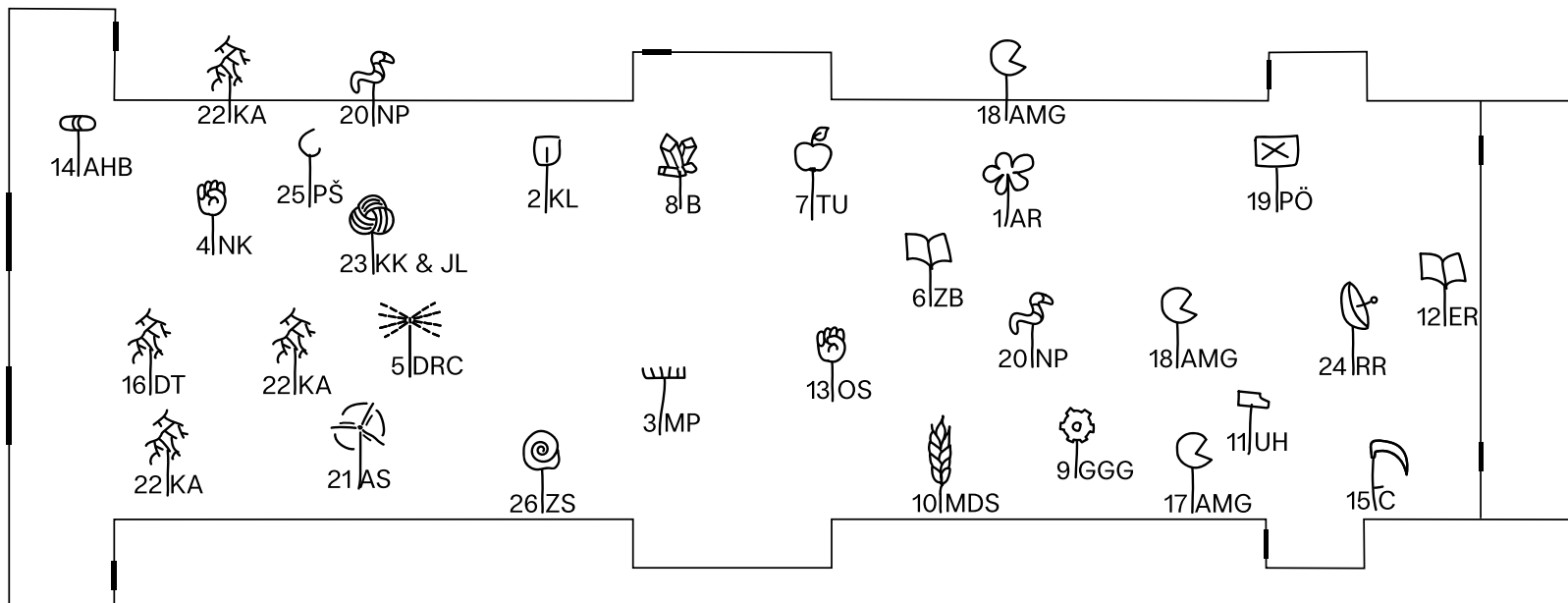
**NÁRODNÍ GALERIE PRAHA
– VELETRŽNÍ PALÁC
NATIONAL GALLERY PRAGUE
– TRADE FAIR PALACE**

(CZ) Hlavní výstava bienále Ve věci umění se nachází ve Veletržním paláci, kde sídlí Národní galerie Praha. Veletržní palác byl postaven v letech 1925–1928 a představuje vynikající příklad české funkcionalistické architektury. v meziválečném období patřil společnosti Pražské vzorkové veletrhy, jejíž vizí bylo vytvořit veletržní prostor, který přiláká obchodníky z celé Evropy. Velká dvorana paláce, kde se bienále odehrává, byla hlavním dějištěm veletrhů a prostorem k vystavování těžké techniky, například zemědělských či průmyslových strojů. Bývala plná reklam, cedulí a předmětů—šlo o velice pestré prostředí. Modernizace na počátku dvacátého století přinesla řadu změn: vedla k masivní migraci z venkova do měst—která pokračuje dodnes—a vyšší počty pracujících rovněž posílily dělnické hnutí.

Po druhé světové válce se palác stal domovem pro společnost věnující se zahraničnímu obchodu a v roce 1974 ho téměř zničil požár. Nikdo poté nevěděl, co si s vyhořelou budovou počít. Objevily se návrhy přestavět ji na nemocnici, výzkumný ústav či muzeum revolučního dělnického hnutí. Společnost Stavoprojekt Liberec, která za budovu zodpovídala, nakonec navrhl, že by zde mohla vzniknout galerie současného umění. A tehdy se o palác začala zajímat Národní galerie. Rekonstrukce však trvala dlouho. Dokončena byla až v devadesátých letech, kdy se do ní Národní galerie konečně mohla nastěhovat.

(EN) The main exhibition of the Biennale Matter of Art takes place in the building of the National Gallery Prague known as the Trade Fair Palace. Built in 1925–1928, it is a great example of Czech Functionalist architecture. Between the world wars, it belonged to the Prague Sample Trade Fairs Association. Their vision was an expo centre that would attract business from across Europe. The Grand Hall of the palace, where the biennale is taking place, was the main venue for trade fairs and a space to exhibit heavy machinery, like agricultural or industrial technology. It used to be full of commercials, signs, objects—a very colorful setting. The modernization of the early 20th century started many processes of change: it led to massive migration from the countryside to the cities—lasting until today—and to stronger workers' movements due to an increase in their numbers.

After the war, the palace was home to various foreign trade companies until it was nearly destroyed by a fire in 1974. After the fire, nobody knew what to do with the building. There were proposals to convert it into a hospital, a research institute or a museum of the revolutionary workers' movement. Finally, Stavoprojekt Liberec, the company responsible for the building, proposed that there could be a gallery of contemporary art there. That is how the National Gallery became interested in the palace. The reconstruction was a slow process. It was finished only in the 1990s and the National Gallery moved in.

1	Alicja Rogalska **	8 0	14	Adelita Husni-Bey	6 0
2	Kateryna Lysovenko **	6 6	15	cosa.cz	5 0
3	Marta Popivoda **	7 6	16	Dominika Trapp	9 2
4	Nikita Kadan **	6 2	17/18	Asunción Molinos Gordo	6 8
5	DAVRA research group **	5 2	19	Pınar Ögrenci	7 2
6	Zbyněk Baladrán **	4 6	20	Natalie Perkof	7 4
7	Tomáš Uhnák **	9 4	21	Antje Schiffers	8 2
8	björnsonova **	4 8	22	Kateryna Aliinyk	4 4
9	Giorgi Gago Gagoshidze	5 6	23	Kateřina Konvalinová & Judita Levitnerová	6 4
10	Martina Drozd Smutná	5 4	24	Randomroutines	7 8
11	Uladzimir Hramovich	5 8	25	Petr Štembera	9 0
12	Elske Rosenfeld	8 4	26	Zorka Ságlová	8 6
13	Olia Sosnovskaya	8 8			

** Nový projekt pro bienále Ve věci umění Praha.
Commissioned by the Biennale Matter of Art Prague.

Děj nesedí do zápletky, 2024, malba

Máme lístky do první řady, 2023, malba

Takhle chtěly být, 2023, malba

The Action Doesn't Fit the Plot, 2024, painting

We Got Front-Row Tickets, 2023, painting

They Are Meant to Be, 2023, painting

(CZ) Kateryna Aliiynk tvoří malby a texty o trvající ruské invazi ve venkovských oblastech ukrajinského Donbasu od roku 2014. Zaměřuje se na změny krajiny. Co se stane se zemí, když lidé odejdou a nikdo už o ni nepečuje? Jak se škodlivé vlivy války projevují v půdě? Jakou formu obnovy si můžeme po takové zkáze představit? Zapustí ruční granáty kořeny jako mrkev nebo tuřín? Jak je možné vytvořit obrazy krajiny, kterou už nemůžete navštívit ani se jí dotknout?

„V zemědělských oblastech se nacházejí nášlapné miny, úlomky raket a lidské ostatky vedle plodin,“ líčí umělkyně. „Tato kombinace nám připomíná, že každé bitevní pole je v první řadě pole. Ukrajinské obyvatelstvo dělá, co je v jeho silách, aby se půda navzdory všemu dál využívala ke svému původnímu účelu. Všichni si ale děláme starosti, jestli takovou úrodu můžeme sníst. Nebo jsme jen ztratili chuť k jídlu? Jsou stopy v hlíně otiskem zemědělských strojů, nebo vojenských vozidel?“

Kateryna Aliiynk neukazuje krajinu ze vzdálené ptačí perspektivy. Naopak zabírá detaily kořenů, rostlin, hlíny a válečných trosk. Její malby nám umožňují přiblížit se, možná i blíží, než bychom si přáli. Díla vystavená na bienále Ve věci umění obsahují nový prvek. Detailní záběry

přírodních prostředí rámují divadelní opony. Krajina se stává jevištěm, na němž se odehrávají scény destrukce. Co to znamená být svědkem nekončící války—války nejen proti lidem, ale také proti životnímu prostředí?

(EN) Kateryna Aliiynk has been creating paintings and writing about the ongoing Russian invasion in rural Donbas, Ukraine since 2014. She focuses on the changes of the landscape. What happens to the land when people leave and do not take care of it anymore? How do the harmful effects of war mix with the soil? What kind of renewal can we imagine after such destruction? Will hand grenades grow roots like carrots or turnips? How is it possible to create images of a landscape you can't visit or touch anymore?

“In farming areas, landmines, rocket debris, and human remains exist side by side with crops,” the artist says. “This mix reminds us that every battlefield is just a field in the first place. Ukrainians try their best to keep using the land for its original purpose despite everything. But we all worry whether we can eat the harvest. Or have we just lost our appetite? Are the traces on the ground from farming machines or war vehicles?”

Kateryna Aliiynk doesn't show landscapes from a distant, bird's eye view. Instead, she zooms in on the roots, plants, soil, and war debris. Her paintings allow us to come close, maybe even closer than we would like to be. In the works she shows at Matter of Art, there's a new element. Theater curtains frame her close-ups of natural environments. The landscape becomes like a stage, where scenes of destruction play out. What does it mean to witness an ongoing war, not just against people, but also against the environment?

Sclerosis multiplex, ** 2024, série 10 asambláží

Sclerosis Multiplex, ** 2024, series of
10 assemblages

(CZ) Umělec Zbyněk Baladrán není spokojený s tím, jak muzea vyprávějí naše dějiny. v jejich pojetí bývá příběh jasný a přímočarý a opakuje se. Historie se vždycky dělí na táborů my a oni, na mocné a bezmocné, na bohaté a chudé, na domáci a cizince. Muzea nevěnují pozornost nečekaným historickým zvrátům, nabízí jednoduché odpovědi a často vypráví jen příběhy mocných. Z tohoto důvodu vytváří Zbyněk Baladrán vlastní výstavy, diagramy, a dokonce i muzea. Jejich prostřednictvím osvětluje komplikovaná propojení, ekonomické systémy a možnosti lepších budoucností. U příležitosti bienále se zamyslel nad tím, jak muzea vyprávějí příběhy o společenských vzpouřích, radikální politice a kolektivním úsilí.

Tato instalace měla být původně vystavena v Muzeu družstevnictví Družstevní asociace ČR. Muzeum vypráví historii družstevnictví: příběhy o tom, jak se lidé namísto soupeření mohou spojit a dosahovat cílů společně. Bohužel se zdá, že o myšlenky kolektivního úsilí a ekonomických forem spolupráce mnoho zájmu není—v převládající kapitalistické realitě, která nás nutí soupeřit, se tyto modely uplatňují těžko. Proto Zbyněk Baladrán vytvořil své vlastní muzeum. Ve své tvorbě odkazuje k myšlence společného úsilí, které krok za krokem proměňuje realitu, podobně jako v původním pražském muzeu družstevních hnutí. Poukazuje také na mocenské změny, které se odehrály najednou, podobně jako to dělají některá muzea, chtějí-li ukázat dějiny revolucí, například dějiny Pařížské komuny.

(EN) Artist Zbyněk Baladrán is not satisfied with the ways museums tell our history. They make the story smooth, linear and repetitive. History is always divided into us and them, the powerful and the powerless, the rich and the poor, natives and foreigners. Museums do not pay attention to unexpected turns of history, they give simple answers and often describe the stories of those who have the power. For that reason Zbyněk Baladrán creates his own displays, diagrams, and even museums themselves. Through them he explains complicated connections, economic systems and possibilities for better futures. For the Matter of Art Biennale the artist was invited to think about the way museums tell stories of social uprisings, radical politics, and collective efforts.

He should have presented his installation at the Museum of the Cooperative Association of the Czech Republic. The museum tells the story of how people can unite to achieve goals instead of competing for them. Unfortunately, it seems that people are not very interested in the ideas of collective efforts and economic forms of cooperation. These models do not apply to the dominant capitalist reality that pushes us to compete with each other. Therefore, the artist constructs his own museum. In his work, he refers to the ideas of joint efforts to change reality, step by step, as in the original museum of cooperative movements in Prague. He also refers to changes in power with a single move, as in many museums that show the histories of revolutions like, for example, the Paris Commune.

björnsonova (CZ, SK)
* 2015

& Nik Timková,
Zuzana Žabková,
Vojtěch Hlaváček,
Tamara Antonijević,
Tanja Šljivar

*Každé ráno je ráno, kdy jsem se chtěl*a probudit dřív, ***
2024, site-specific instalace, prostor na čtení

*Every morning is the morning i wanted to wake
up earlier, *** 2024, site-specific installation,
reading environment

(CZ) Podle některých lidí je björnsonova čarodějnice, která vládne kouzly a předpovídá budoucnost. Jiní si myslí, že je to feministka, která bojuje proti patriarchátu a mužské nadvládě a chodí na rave party. Není spokojená se stavem společnosti. Proto tráví čas s lidmi, kteří jsou jiní—píšou poezii, jsou upíři nebo queer. Od nich se učí o přátelství, přežití a protestování. Co jste o ní slyšeli vy? Björnsonova je kolektiv zaměřený na umění a performance. Vytváří mapy pro budoucnost, zamýšlí se nad současností a organizuje akce. Zajímá jej sexualita, ženská těla, snění s otevřenými očima, roztomilé i strašidelné obrázky z populární kultury. Pořádá skupinové akce se čtením poezie, prózy a esejů pro noční čtenářstvo. Můžete tam sdílet své velice tajné sny, úzkostné myšlenky i politické strategie.

V rámci bienále Ve věci umění se björnsonova zamýšlí nad tím, jak naše těla—jakožto pracujících i nepracujících—mění tvar. Zdá se, že spousta věcí, které se učíme ve škole, v práci a státních institucích, je špatně. Poškozují nás, vnášejí nám do života nudu a stres, vysávají z nás radost. Björnsonova chce, abychom si odpočinuli od svého každodenního života a v příjemném prostředí

prozkoumali neznámý svět magie, feminismu a kreativity. Přichystala pro nás prostor, kde se můžeme natáhnout, číst si, odpočinout si a ponořit se do světa nepoznaného.

(EN) Some people think björnsonova is a witch who can cast spells and predict the future. Others think she is a feminist who fights against patriarchy and male domination and goes to raves. She is not happy with society. That is why she hangs out with people who are different, like poets, vampires, and queers. She learns from them about friendship, survival, and protests. Which gossip have you heard? björnsonova is an artistic and performance collective that creates maps for the future, brings up ideas about the present, and produces events. She is interested in sexuality, women's bodies, daydreaming, cute and scary images of popular culture. She hosts a reading group of poetry, fiction and essays for the night readers, where one can share very secret dreams, anxious thoughts and political strategies.

For the Matter of Art Biennale, björnsonova was invited to think about the ways our bodies as workers and non-workers change shape. It looks as if many things that we learn at school, at work, and at state institutions are wrong. They damage us, make our lives boring and stressful, they take away our joy. Björnsonova invites us to take a break from our daily life and explore the unknown world of magic, feminism, and creativity in a comfortable environment. She has prepared a space to lie down, read, rest, and dive into the world of the unknown.

Markéta Mráčková, Praha / Prague, * Brno, 1985;
Barbora Šimonová, Praha / Prague, * Brno, 1982;
& **Viktor Vejvoda**, Bělehrad / Belgrade (RS), * Prague, 1983

Co jednomu nemožno..., všem dohromady snadno!,
2024, edukativně participativní instalace

*What is impossible for one... is easy for us all
together!*, 2024, educational participatory
installation

(CZ) Cosa je družstvo. Družstvo stojí na vzájemné pomoci a spolupráci ve prospěch společného cíle. Družstvem může být i zemědělský statek nebo organizace, kterou společně vlastní a řídí její členové, přičemž si mezi sebou dělí zisky či výnosy. Cosa pracuje s architekturou, výtvarným uměním, literaturou a videem. Je družstvem, jehož smyslem je umělecká tvorba. Pro bienále Ve věci umění cosa pokračuje ve svém výzkumu družstevnického hnutí a Muzea družstevnictví Družstevní Asociace ČR v Praze.

Česko má dlouhou historii družstevnictví: družstva se zakládala kvůli stavění domů, v zemědělství a k výrobě, prodeji i nákupu zboží. Organizovat se a být součástí družstva může kdokoliv. Nicméně v současné společnosti družstva příliš oblíbená nejsou a Muzeum družstevnictví nemá velkou návštěvnost. v Národní galerii cosa vystavuje vlajku spotřebního družstva Jednota a vlajku svého družstva, protože chce všem připomenout hodnotu spolupráce, participace a platové rovnosti. Družstvo také vytvořilo brožuru o historii a založení Knihovny Muzea družstevnictví, jak ji vypráví jeho zakladatelka Vladimíra Vávrová.

(EN) Cosa is a cooperative. A cooperative involves mutual assistance and working together towards a common goal. A cooperative can also be a farm or an organization which is owned and run jointly by its members, who share the profits or benefits. Cosa works with architecture, visual arts, literature and video. They produce art as a cooperative. For the Matter of Art, cosa continues its research into cooperative movements and the Museum of the Cooperative Association of the Czech Republic in Prague.

The Czech Republic has a long history of cooperatives—they were organized for building houses, growing food and other plants, to produce, sell, and buy goods. Anyone can organize or be part of the cooperative. However, now cooperatives are not so popular in society and the museum is hardly visited. Cosa brings the flag of the consumer cooperative “Jednota” (Unity) and the flag of their cooperative to the National Gallery to remind everyone about the values of cooperation, participation, and equal pay. They also produced a booklet on the history and the establishment of the Library of the Museum told by its founder Vladimíra Vávrová.

Madina Joldybek, Londýn / London, * Zhezkazgan (KZ), 1991; **Zumrad Mirzalieva**, * Taškent / Tashkent (UZ), 1997; **Saodat Ismailova**, Paříž-Taškent / Paris-Tashkent, * Taškent / Tashkent (UZ), 1981

Krocení vod a žen v sovětské Střední Asii, ** 2024, multimediální instalace vycházející z výzkumu, 8 min

Taming Waters and Women in Soviet Central Asia, ** 2024, research-based multimedia installation, 8 min

(CZ) Nový projekt výzkumné skupiny DAVRA se týká Velkého ferganského kanálu. Tento 270 km dlouhý kanál mezi Uzbekistánem a Tádžikistánem vybudovalo v roce 1939 160 000 dělníků za pouhých 45 dní. Měl přivádět vodu z řeky Syrdarji na bavlníková pole. Bavlna je v tomto regionu považována za místní „bílé zlato“. Kanál umožnil navýšit její produkci a stal se ve Střední Asii sovětské éry symbolem pokroku. Dnes se ale tento sen o modernizaci proměnil v noční můru. Způsobil nenapravitelné ekologické škody. Kvůli špatnému hospodaření s vodou Aralské jezero téměř vyschlo a nedostatek vody vede k napětí mezi oběma sousedícími zeměmi.

DAVRA pátrá po historických souvislostech mezi využíváním a zneužíváním ženské práce a vody. Umělkyně zkoumají „bavlnový tanec“ (paxta raqsi), který ženy tančily pro muže budující kanál, přičemž nebylo jasné, jestli se ženy či muži baví, nebo pracují. Získané poznatky představuje v různých formách: jako filmy, fotografie, textilní koláže či archivní materiál. Tvar instalace odráží podobu řeky Syrdarja. Filmové kroniky—po pečlivém opětovném sestřihání—vyprávějí příběh o tom, jak byly ženy i voda zneužity k velkoprodukcí bavlny. DAVRA tvoří

nové portréty měnící se řeky v taškentské oblasti a podél Ferganského údolí. Ze zástěr sběraček bavlny vytváří citlivé koláže, které poukazují na to, jak jinak by vztahy mezi vodou, ženami, tancem a bavlnou mohly vypadat.

Výzkumnou skupinu DAVRA založila v roce 2021 Saodat Ismailova. Šlo o rozšíření jejího projektu *Chilltan* pro výstavu documenta fifteen. DAVRA iniciuje výměnu zkušeností a znalostí na středoasijské umělecké scéně.

(EN) The new project of DAVRA research group for the biennale focuses on the Great Fergana Canal. This 270 km long canal between Uzbekistan and Tajikistan was built in just 45 days in 1939 by 160,000 workers. Its purpose was to bring water from the Syr Darya river to the cotton fields. Cotton is known as the “white gold” of the region. The canal made it possible to produce cotton on a large, industrial scale. It became a symbol of progress in Soviet-era Central Asia. Today this dream of modernization has become a nightmare. It caused ecological damage that cannot be repaired. The Aral Sea has almost dried out because of the bad water management. Tensions between the neighboring countries are growing due to the lack of water.

DAVRA looks for historical connections between the use and misuse of women's work and water. The artists study how women danced the *Cotton Dance* (Paxta Raqsi) to motivate the men working on the construction of the canal, blurring the line between leisure and labor. They present their findings in different forms: films, photos, textile works, and archival material. The installation's shape mirrors the shape of the Syr Darya River. DAVRA creates new portraits of the changing rivers in the Tashkent region and along the Fergana Valley. They transform cotton pickers' aprons into sensitive collages to re-imagine relations between water, women, dance and cotton.

DAVRA research group was founded in 2021 by Saodat Ismailova as an extension of her project *Chilltan* for documenta fifteen. The group initiates dynamic exchanges of experience and knowledge within the Central Asian art scene.

Love story, 2023, malba
O pauze, 2023, kresba
Sklizeň 1, 2023, kresba
Sklizeň 2, 2023, kresba
V poli, 2024, malba

Love story, 2023, painting
Break, 2023, drawing
Harvest 1, 2023, drawing
Harvest 2, 2023, drawing
In the Field, 2024, painting

(CZ) Martina Drozd Smutná představuje malby, které zobrazují ženy věnující se těžké zemědělské práci. Zachycuje jejich portréty s velkýma očima, bez úst, na polích s traktory a stroji zahalenými v prachu. Ženy působí unaveně, ale také záhadně. Patří snad do socialistické minulosti opěvující dřinu a kolektivní duch? Tehdy se zemědělství a průmysl začaly překotně vyvíjet a postavení dělníků a rolníků se změnilo. Odpověď zřejmě zní ne. Jsou namalovány způsobem, který se od oficiálního stylu socialistického realismu liší. Na tehdejších malbách si dělnictvo a rolnictvo svou práci přispívající ke kolektivnímu úsilí užívalo. Takové výjevy byly plné patosu a dnes si mnoho lidí myslí, že nás obelhávaly. Patří tedy tyto ženy do současnosti? Když se socialistický režim zhroutil a řada podniků se uzavřela nebo byla zprivatizována, přišli jsme také o zobrazení práce ve veřejném prostoru.

Být dělník, zdravotní sestra nebo rolnice přišlo o prestiž. Možná tyto portréty patří do jiného času a prostoru. Vnímáme napětí mezi radostí z práce a únavou, mezi svobodou žen a pracovní disciplínou, kolektivností

a touhou. Tyto malby vyslovují otázky, jak jsou ženy v umění zobrazovány, jak společnost nutí ženy vypadat a chovat se a jak se ženy vztahují samy k sobě, ke svým soudružkám a rodinám. Jejich práce se odehrává v šeru. o jaké touhy tu jde?

(EN) Martina Drozd Smutná presents paintings that are portraits of working class women involved in hard agricultural work. The artist draws them with big eyes, no mouths, in fields with tractors and machines in the dust. They look tired but also mysterious. Do they belong to the socialist past, when hard work and a collective spirit was celebrated? Back then, agriculture and industry started to develop very quickly and the status of people who were involved in production has changed. Probably not. They are painted in a style that is different from the official style of socialist realism. In socialist realist paintings workers and peasants were enjoying their work for the collective effort. The images were full of pathos and many people today think that they have been cheating us. Do they belong to the present? When the socialist society collapsed and many factories were closed down or were privatized we also lost images of labor in the public space.

To be a worker, to be a nurse, to be a farmer became less prestigious. The portraits may belong to a different time and space. There is a tension between the joy of work and tiredness, women's freedom and the discipline of work, collectivity and desire. The paintings question how women's work is represented in art, how society forces women to look and behave, and how women relate to themselves, their female comrades, and families. Their work is happening during the dark part of the day. Which desires does it bring?

Neviditelná ruka mého otce, 2018,
video, 24 min

The Invisible Hand of My Father, 2018,
video, 24 min

(CZ) Giorgi Gago Gagoshidze vypráví příběh svého otce Nuzgariho, což byl vzdělaný muž a vedoucí pracovník v automobilové fabrice. v době hospodářské krize v Gruzii po pádu Sovětského svazu si musel hledat novou práci. Kolektiv pracujících přikládajících ruku k dílu nahradila neviditelná ruka trhu. Podobně jako mnoho dalších lidí z východní Evropy a Kavkazu se musel vydat na západ a pracovat na stavbách. Jeho hlavním pracovním nástrojem se staly ruce. Pracovní podmínky byly nicméně hrozné, pracovní povolení neměl a kvůli nehodě o jednu ruku přišel.

Film je portrétem otce, ale také dělníkovy ztracené ruky. Otec pracuje na zahradě, kde mu občas pomáhá protéza, zároveň se ale umělá ruka nikdy zcela nestane součástí jeho těla. Umělec ztracenou ruku oživuje a promlouvá o nerovném ekonomickém systému, který lidi nutí dřít v tíživých podmínkách. v ekonomické teorii existuje koncept neviditelné ruky trhu—mocné síly, která usměřňuje nabídku a poptávku nejrůznějšího zboží. V Giorgiho díle neviditelná ruka a dělníková ztracená ruka podávají společnou výpověď o chudobě, nehodách na pracovišti a migraci za prací.

(EN) Giorgi Gago Gagoshidze tells the story of his father Nuzgari. He was an educated man, a car-factory manager. During the economic crisis in Georgia, after the collapse of the Soviet Union, he had to search for a new job. The invisible hand of the market replaced the

collective hand of the workers. Like many other people from Eastern Europe and the Caucasus he had to go to Western Europe to work on construction sites. His hands became his main working tools. The working conditions were bad, there was no permission to work, and due to an accident he lost one of his hands.

The film is a portrait of the father, but also of the lost worker's hand. The father works in his garden where the prosthetic hand sometimes helps him, at the same time it never fully became part of the body. The artist animates the lost hand and speaks through an unequal economic system that forces people to work in exhausting conditions. In economic theory, there is an image of the invisible hand of the market—a powerful force that regulates the demand and the supply of various goods. For the artist, the invisible hand of the market and the lost hand of the worker make a comment on poverty, work accidents, and labor migration.

Lidé soli, 2024, instalace

People of Salt, 2024, installation

(CZ) Uladzimir Hramovich ve svých dílech využívá materiály, které se uplatňují také v muzeích, na stavbách a v památnících. Klade si otázku: Co kdyby se tyto materiály jako beton, žula, kov a sklo v průběhu času jen nerozkládaly, ale také samy o sobě proměňovaly historii? v díle *Lidé soli* vytváří Uladzimir fontánu s různými nezvyklými prvky. Pojí se s historií města Salihorsku, které je proslulé svými solnými doly. Voda je obarvená manganistanem draselným, tedy solí, která se zde těží. Některé z těchto objektů, jako například přilby, odkazují na náročnou práci, kterou odvádějí lidé v dolech, v kamenolomech a na stavbách. Další, například kosy, reprezentují zemědělskou práci na venkově. Rolníci v minulosti kosami také bojovali se svými pány. Přilby se nyní stávají fontánami a kosy jsou vystaveny s ostřím směřujícím vzhůru. Jejich tvar se proměnil: Z nástrojů práce se staly bojovými nástroji. Objekty tvořící dílo jsou tedy symboly dělnictva a rolnictva bojujících za svá práva.

Dílo vypovídá o dvou povstáních v Bělorusku. K jednomu došlo v roce 2020, kdy pracující vstoupili do stávků proti státnímu a policejnímu násilí. Ke stávce se připojila i řada pracujících ze salihorských dolů. Druhé se odehrálo v roce 1863 proti koloniální nadvládě ruského carství. Umělec propojuje tyto dva boje a poukazuje na to, jak byly v průběhu času zapomenuty. Současná vláda v Bělorusku odstraňuje všechny památky připomínající protikoloniální odboj, ať jde o památníky, nebo texty ve školních učebnicích. Jak povstání v roce 1863, tak stávka roku 2020 byly potlačeny—ale co takové prohry znamenají? Jak si je můžeme zapamatovat a využít je v současnosti?

(EN) In his artworks Uladzimir Hramovich uses materials that are also used in museums, construction sites, monuments. He asks the question: what if these materials, like concrete, granite, metal, and glass, not only get worse over time but also change history? In *People of Salt* he creates a fountain with different unusual elements. It is connected to the history of the city of Salihorsk. The city is famous for its salt mines. The water is colored with a potassium permanganate—salt that is extracted there. Some of these objects, like helmets, represent the hard work people do in mines, quarries, and construction sites. Others, like scythes, represent agricultural work in the countryside. Peasants used to fight their masters with scythes. The helmets are now fountains and the scythes are displayed with their blades pointing upwards. Their shape is changed—from the tools of work they became tools of struggle. The objects shown in the artwork are a symbol of workers and peasants fighting for their rights.

The artwork is about two uprisings in Belarus. One happened in 2020 when workers went on strike against state and police violence. Many workers from the Salihorsk mines joined the strike. The other happened in 1863 against the Russian Empire's colonial rule. The artist connects these struggles and how they were forgotten over time. The current government in Belarus is removing all memories of anti-colonial struggles, including monuments and texts in school books. Both the uprisings of 1863 and 2020 have failed—but what does the failure represent? How can we remember it and make use of it in the present moment?

Tyto podmínky, 2022–2023, multimedialní instalace,
35 min 56 s

These Conditions, 2022–2023, multimedia
installation, 35 min 56 s

(CZ) Adelita Husni-Bey pracuje s pedagogikou utlačovaných, dodávající utiskovaným skupinám sebevědomí a odvahy. Místo tradičního způsobu výuky s vyučujícími a studujícími vytváří tato nauka studijní situace, kde mohou všichni sdílet své vědomosti a dovednosti. Ve svém nejnovějším videu pro bienále *Ve věci umění* uspořádala Adelita workshop pro ty, jejichž práce během pandemie covidu vyžadovala fyzickou přítomnost. Společně vytvářeli skici, vymýšleli konverzace a postavy. Společně tak probírali své zkušenosti z pandemie týkající se zdraví, práce a volného času, péče a úzkosti. Umělkyni zajímá, jak se pandemie pojí se sociální změnou. Během epidemií se řídíme pravidly danými státem, ale v tomto díle je zdůrazněno i to, jak je systém nespravedlivý.

Někteří lidé nemají přístup k lékům, pracující v sektoru péče nedostávají dostatečné mzdy, a přitom čelí vyšším rizikům. Ve filmu se setkáme s úvahou o tom, která různá pandemie od středověkého moru až po současný koronavirus vedou k uvažování o lepších světech a jak jich dosáhnout. Zdravotní a virové krize vedly v dějinách často k dobám nepokojů, ať šlo o rolnická povstání roku 1381 v Anglii, o hrobnickou vzpouru v Itálii roku 1631, o pandemii AIDS na sklonku 20. století, nebo o současnou vlnu stávek ve zdravotnictví a pečovatelsství v různých částech světa. Vidíme, jak fungují nemocnice, lékárny a pohřebnictví a usilujeme o lepší cesty, jak se organizovat a bojovat za život.

(EN) Adelita Husni-Bey works with the pedagogies of the oppressed that try to empower vulnerable groups. Instead of the traditional teaching situation with teachers and students, she sets up study situations where everyone can share their knowledge and skills. In her latest video work, Adelita organized a workshop for people whose job during the covid pandemic required their physical presence. Together, they developed sketches, conversations and characters. This was in order to discuss their experience during the covid pandemic, their health, work and free time, care and anxiety. The main focus was on how the pandemic connects to social change. During epidemics, we have to follow the rules set by the state, but the artist also highlights how the system is unfair.

Some people lack access to medicine, and those working in the care sector aren't paid enough and face greater risks. Her film explores the idea that various pandemics, from medieval plagues to the contemporary coronavirus, prompt us to think about creating a better world. Throughout history, health and virus crises often lead to periods of unrest, such as the Peasants' Revolt in 1381 in England, the gravedigger rebellion in Italy in 1631, the AIDS pandemic in the late 20th century, and the current wave of strikes in the global health and care sector. We can see how hospitals, pharmacies, and cemeteries work and seek better solutions on how to organize and to struggle for life.

Vlajčky snů—sochy z Dolyny, ** 2024, instalace obsahující díla: Lie Baraldi Cucconi, Jeana Effel, Guida Di Fidio, Renato Guttuso, Hildo Krop, Anny Kindynnis, Axla Leskoschek

Dream flags—Dolyna sculptures, ** 2024, installation includes the works by: Lia Baraldi Cucconi, Jean Effel, Guido Di Fidio, Renato Guttuso, Hildo Krop, Anna Kindynnis, Axl Leskoschek

(CZ) Nikita Kadan pracuje s temnými a těžkými příběhy v dějinách. v jeho chápání je historické násilí propojeno s tím, co se v našem světě odehrává nyní. Dlouhodobě sleduje válku, kterou Rusko vede proti Ukrajině a která trvá už deset let. v roce 2014 Rusko nezákonně obsadilo Krym a části Donbasu—východní území Ukrajiny známé hornictvím. o osm let později zahájilo totální invazi, která za sebou zanechává obrovský počet obětí, ničí kulturní dědictví i veřejné instituce.

Nikitu zajímá, jak média a vizuální kultura historií zpracovávají a jak ji reprezentují. Kde a proč umístíme památníky, o čem promlouvají památky a obrazy a mohou-li sochy vypovídat o zločinech? Ve své tvorbě z poslední doby využívá tentýž materiál, který byl kdysi plotem, střechou nebo stěnou, ale zničily ho ruské bomby. Vytváří sochy, které jsou současně dokladem o ruské válce. Ukazují napětí mezi hrůzou války a mírumilovným životem Evropy, souvislost mezi slabostí a silou, spoluvinou a odbojem. Nikita do nich vkládá úryvky ze svých snů v časech války a tak smazává hranici mezi reálným a podvědomým.

Na bienále Ve věci umění představuje sérii nových soch. Původní panely byly přivezeny z Ukrajiny, což nám připomíná, jak blízko od Prahy zuří válka. Součástí

jeho instalace jsou rovněž historická díla z Lidické sbírky. Tato díla kdysi věnovali umělci a umělkyně Lidicím jako solidární gesto, aby uchovali naživu vzpomínku na zločiny spáchané nacisty v Lidicích během druhé světové války.

(EN) Nikita Kadan works with dark and traumatic histories. For him the historical violence is connected to what is happening with our world now. He was a constant observer of the war of Russia against Ukraine that has now lasted for 10 years. In 2014 Russia illegally occupied Crimea and parts of Donbas—the eastern part of Ukraine that is well known for mining. Eight years later, Russia launched a full scale invasion with an enormous amount of human death, and the destruction of cultural heritage and civic institutions.

Nikita is interested in how history is remembered and represented in media and visual culture. How are monuments placed, how can monuments and images speak, and how can sculptures be evidence of crimes? In his recent works he uses the very same material that once was a fence, a roof or a wall but was damaged by Russian bombs. He creates sculptures that are also evidence of the Russian war. They show the tension between the catastrophe of war and the peaceful life of Europe, as well as the balance between weakness and strength, complicity and resistance. The artist also inserts records of his wartime dreams, blurring the line between the real and the subconscious. For the Matter of Art Biennale he presents a series of new sculptures. He asks whether a work of art can be proof of a war crime, or a record of suffering? The original panels were brought from Ukraine. It is a reminder of the war so close to Prague. His installation also hosts historical works from the Lidice Art Collection. In similar, yet historically distant contexts, these works were donated by artists as a gesture of solidarity to keep the memory of Nazi crimes in Lidice alive.

Kateřina Konvalinová

Praha / Prague
* Pardubice (CZ), 1991

Judita Levitnerová

Brno
* Hradec Králové (CZ),
1994

Snění rezavějících ovcí, 2024, multimediální
instalace, 15 min

Rusty Sheep Dreaming, 2024, multimedia
installation, 15 min

(CZ) Ve svém díle určeném pro bienále propojují Kateřina Konvalinová a Judita Levitnerová svůj zájem o textilní průmysl a produkci ovčí vlny. Hrdinkami tohoto příběhu mají být ovce. Pozornost se od lidské perspektivy přesouvá k širšímu nejen-lidskému náhledu. Autorky tím vyjadřují, jak je pro ně důležitá životní pohoda zvířat a etika chovu ovcí. v 19. století proslul český textilní průmysl výrobou velmi kvalitní vlny. Brno, které bylo jeho centrem, se označovalo za „moravský Manchester“. Za socialismu se rozvíjely nové postupy jako například technika Art protis s cílem průmyslově vyrábět levné tapisérie.

Umělkyně se zajímají o proměny textilního a vlnářského průmyslu po pádu režimu. Po roce 1989 ztratila vlna většinu své hodnoty a technologie Art protis zastarala. Judita a Kateřina zpochybňují i zkoumají myšlenku neúčinnosti. Vyrobiti tapisérii technikou Art Protis z vlny považované za „odpadní“. Kdyby ji nevyužily, skončila by na hnoji na statku, kde Kateřina pracuje. Jejich akce propojuje zbytečnou vlnu se strojem technologie Art protis, který používá Judita Levitnerová a který je dnes vnímán jako slepá ulička textilního průmyslu. Návštěvnictvo je zváno, aby se textilního díla dotklo, posadilo se na něj nebo si na něj lehlo. Současně si lze poslechnout audio nahrávku, v níž se mísí zvuky z pastviny, nahánění stáda a stříhání ovcí s povídkami a komentáři od umělkyně.

(EN) In their work for the biennale, Kateřina Konvalinová and Judita Levitnerová bring together their interests in the textile industry and sheep wool production. They want to make sheep the heroines of this history. They shift the focus from a human perspective to a broader, more-than-human outlook. They express their concern for animal well-being and ethical practices in sheep keeping and breeding. In the 19th century, the Czech textile industry became famous for producing high-quality wool. Its center Brno was even called “the Moravian Manchester”. During state socialist times, new technologies, such as the Art Protis technique, were developed to create cheap tapesries on an industrial scale.

The artists are interested in the changes in the textile and sheep wool industry after the socialist era. After 1989, wool lost much of its value, and Art Protis technology became outdated. They embrace but also question this idea of uselessness. They make an Art Protis tapestry from wool considered as “trash”. If they didn’t use it, it would end up on the dung heap on the farm where Kateřina Konvalinová is working. This act connects the useless wool to the Art Protis machine that Judita Levitnerová uses, now seen as a dead end in the textile industry. Visitors are invited to touch, sit, or lie down on the textile work. At the same time, they can listen to an audio piece that combines the sound of pastures, herd manipulations and shearing (cutting wool off a sheep) with short stories and comments by the artists.

*Archeologické artefakty ukradené a odvezené do
Ermitáže za dob ruského carství, SSSR i moderního
Ruska vyzývají k diskusi o tom, komu patří minulost, **
2023–2024, instalace

*Archaeological artefacts stolen and brought to
the Hermitage Museum during the Russian mon-
archy, the USSR and modern Russia, inviting a
discussion on who owns the past, ** 2023–2024,
installation

(CZ) Malby Kateryny Lysovenko jsou světlé a někdy
znepokojujivé. Zobrazuje na nich krajiny, které připomínají
otevřené rány, bájná stvoření chránící svůj prostor, děti
či postavy s mužskými i ženskými rysy, které odpočívají
a čtou si v úkrytu. Kateryna maluje i válečné a brutální
scény. Poukazuje tak na historii lidského násilí, zrad a obětí.
Současně mnohé z jejích děl poskytují divákům bezpečný
prostor, mohou nás něco naučit, mohou nám pomoci,
můžeme v nich nalézt útěchu. Hranice mezi mírem a válkou
je velice křehká.

Na Kateryniných malbách získávají svůj vlastní
život nejen lidé, ale i předměty—promlouvají, cestují,
zabíjejí či chrání. v nové instalaci spolu mluví předměty
z muzea Ermitáž v ruském Petrohradu. Tyto předměty
pocházejí z různých kultur různých dob, jež se ocitly pod
koloniální nadvládou ruské říše. Někdo je ukradl nebo pod-
vodně zakoupil. Skončily ve sbírkách daleko od míst svého
původu. Během válek, i v případě dosud trvající ruské
invaze na Ukrajinu, byly tisíce takových objektů ukradeny
nebo zkrátka zničeny. Často dnes ani nejsou vystaveny,
a pokud ano, stávají se symboly nadvlády. Muzea jsou
pro tyto objekty vlastně vězením. Kateryna Lysovenko

je maluje—nádobu z Kazachstánu, figurku z Dagestánu,
nástroj z Ukrajiny—a tak se ocitají vedle sebe. Klade je
tváří v tvář k sobě navzájem i k návštěvníkům výstavy.
O jaké příběhy se s nimi podělí? Chtějí se vrátit domů? Jak
se mohou osvobodit?

(EN) Kateryna Lysovenko's paintings are light and
sometimes disturbing. In her paintings she depicts land-
scapes that become wounds, mythical creatures that
protect their environments and children, figures with both
masculine and feminine characteristics that rest and
read in shelters. Kateryna paints war and brutal scenes.
She refers to the history of human violence, betrayal, and
sacrifice. At the same time, many of her works create safe
spaces for learning, care and support. The border between
peace and war is very fragile.

In her paintings, not only humans, but also
objects have a life of their own—they speak, they travel,
they kill or protect. In the new installation she puts into
conversation objects from the Hermitage museum in St.
Petersburg in Russia. They come from various cultures and
histories that have been colonized by the Russian Empire.
Someone stole them or bought them fraudulently. They
ended up in the imperial collection, far from the places
of their origin. During the wars, as for example during the
ongoing Russian invasion against Ukraine, thousands of
them were stolen or simply destroyed. Now they are not
even exhibited, or if so—they become symbols of imperial
domination. For them the museums are like prisons.
Kateryna Lysovenko paints these objects—a vessel from
Kazakhstan, a figurine from Dagestan, a tool from Ukraine—
and brings them together. She puts them face to face with
each other and to the visitors of the exhibition. What story
do they share? Do they want to go back home? How can
they be free?

EL FellaH Ando Fes [Rolník má motyku], 2013, instalace
*Přízračné zemědělství [Hospodaření s neomezenými
 zdroji]*, 2018, textilní díla
Rolnické CV, 2015–dosud, instalace

El FellaH Ando Fes [The Peasant Has a Hoe],
 2013, installation
Ghost Agriculture [Unlimited Resource Farming],
 2018, textiles
Peasant CV, 2015–ongoing, installation

(CZ) Asunción Molinos Gordo je umělkyně a výzkumnice, jejíž práce zkoumá současné rolnictvo. Drobné a střední zemědělce vnímá nejen jako pěstitele a pěstitelky potravin, ale také jako tvůrce či tvůrkyně kultury. Udrží totiž při životě tradiční vědění a přispívají k novému vědění odbornému. Asunción se zajímá o venkovský život, chce pochopit hodnotu a složitost jeho kultury. Proč ji tak málo vnímáme a tolik opomíjíme? Na bienále Ve věci umění prezentuje dvě díla, která vypráví příběhy o proměnách venkova na Blízkém východě a v severní Africe. Spolupracuje také s českým umělcem a badatelem Tomášem Uhnákem na jeho novém projektu pro bienále. Společně vytvořili lokální adaptaci jejího aktuálního díla *Rolnické CV*, které se zaměřuje na situaci drobných farmářů v České republice.

El FellaH Ando Fes [Rolník má motyku] vypráví o proměně rolnické práce v Jordánsku na Blízkém východě. Asunción si všimla, že drobní zemědělci často vystupují v příkladech cvičení arabské kaligrafie a mluvnice, s nimiž se děti setkávají ve školní výuce. Takové věty však popisují, jak rolníci pracovali v minulosti, a zobrazují jejich situaci přikrášleně: *Rolník jí pečeného holuba*. Proto se rozhodla vytvořit nová cvičení, v nichž by se odrážely problémy,

kteří dnešní zemědělce sužují: *Voda k zavlažování byla privatizována. Úrodná půda se začíná měnit v poušť. Rolníci nechce, aby jeho děti pracovaly v zemědělství*. Tyto věty jsou ručně psané na papír s modrými linkami připomínající školní sešit. Tím nám umělkyně připomíná, že se o situaci v dnešním zemědělství máme stále co učit.

Přízračné zemědělství si propůjčuje název z videohry s otevřeným světem *Tom Clancy's Ghost Recon Wildlands*. v hrách s otevřeným světem mají hráči svobodu nevšimat si hlavního zadání a vytvářet si vlastní příběh na základě toho, čeho chtějí ve hře sami dosáhnout. Asunción si všimla, že něco podobného se stalo v egyptském zemědělství, kde se různorodé zájmy a přání nesetkávají a nespolupracují pro dobro všech. Využívá satelitní snímky ke srovnání dvou typů zemědělství: malé plochy v deltě Nilu, které obhospodařují čtyři miliony egyptských rolníků (fellahinů), a rozsáhlá kruhová pole v poušti, která spravují soukromé firmy ve spolupráci s vládou. Rolníci využívají k pěstování rozmanitých plodin, kterými se živí lidé v Egyptě, obnovitelný vodní zdroj—řeku Nil. Naproti tomu pouštní pole vyžadují podzemní vodu—neobnovitelný zdroj—a navíc musejí být neustále zavlažována. Plodiny jsou určeny převážně na vývoz, na čemž vydělávají soukromé firmy. Jen zlomek slouží jako potrava pro lidi, většina úrody se prodává jako krmivo pro dobytek do Saúdské Arábie.

Asunción vytvořila sérii textilních děl, která zachycují napětí mezi těmito dvěma modely pěstování. Využívá egyptskou techniku výroby textilií khajamija, která se tradičně používá k vyobrazení výjevů z rolnického života, zvířat, plodin a islámských geometrických tvarů. U Asunción se z geometrických tvarů staly koláčové grafy nebo nenasytné figurky Pac-Mana. Kolik rolnických políček se vejde do jednoho kruhového pouštního pozemku? Kolik půdy využívají drobní zemědělci a kolik velké firmy? Jak mohou fellahin vzdorovat tlaku agrobiznisu?

(EN) Asunción Molinos Gordo is an artist and researcher, whose work focuses on today's peasants. She sees small or medium farmers not only as producers of food, but also as makers of culture. They keep traditional knowledge alive and create new expertise. Asunción is interested in rural life to understand the value and complexity of its culture. Why is it so unseen and neglected? At Matter of Art, she shows two works that tell stories of rural change in the Middle East and North Africa. She also collaborates with the Czech artist and researcher Tomáš Uhnák on his new project for the biennale. Together they create a local adaptation of her ongoing work *Peasant CV*, focusing on the situation of small farmers in the Czech Republic.

El Fella Ando Fes [The Peasant Has a Hoe] talks about how the work of peasants has changed in Jordan. Asunción found out that the small farmer is often used as an example in Arabic calligraphy and grammar exercises that children learn at school. However, these sentences describe how peasants worked in the past and make their situation look better than it really is. *The peasant eats roast pigeon*. So Asunción decided to create new exercises that show the problems farmers face today: *Irrigation water gets privatized. The fertile soil starts to turn into desert. The peasant does not want his children to become farmers*. The sentences are handwritten on lined paper resembling a school notebook. With this Asunción reminds us that there is still a lot we can learn about the situation of today's farmers.

Ghost Agriculture borrows its title from an open-world video game, *Tom Clancy's Ghost Recon Wildlands*. In open-world games players have the freedom to ignore the main goal and create their own story based on what they personally want to achieve and do in the game. As Asunción sees it, Egyptian agriculture is facing a similar problem where different interests and desires are not working together for the common good. She uses satellite images to compare two types of farming: small plots in the Nile delta farmed by 4 million

Egyptian peasants (fellahins), and large circular fields in the desert run by private companies in collaboration with the government. The peasants use renewable Nile water to grow various crops and they are the ones who feed the people of Egypt. In contrast, the desert fields rely on non-renewable fossil water and need to be watered constantly. These desert crops are mainly exported for the benefit of private companies. Only a small portion is used for human consumption, most of it is sold as animal feed to Saudi Arabia.

Asunción creates a series of textiles to show the tensions between these two models of production. She works with the Egyptian technique of Khayamiya, which traditionally shows farming scenes, animals, crops, and Islamic geometrical shapes. In Asunción's design, the geometrical shapes become pie diagrams or greedy Pac-Man figures. How many peasants' fields fit into a circular desert plot? How much land do small farmers use and how much the big companies? How can fellahins resist under such pressure from industrial farming?

Vzdorující les, 2019, site-specific multimediální instalace, video smyčka, 1 min 7 s, videodokumentace, 37 min, audio, 3 min 30 s

Resisting Forest, 2019, site-specific multi-media installation, video loop, 1 min 7 s, video documentation, 37 min, audio, 3 min 30 s

(CZ) Když se chceme bránit a protestovat, jakou zbraň si pro to vybereme? Jak vzdorujeme? Pro umělkyni a filmářku Pınar Öğrenci je symbolem odboje venkovských žen z pobřeží Černého moře v Turecku čtyřicet holí. Tyto ženy protestovaly proti vybudování tepelné elektrárny v Gerze a vodní elektrárny v Aslandere. Postavily se na odpor policii a použily k tomu své každodenní pracovní nástroje—dřevěné hole. Pomocí nich dělaly hluk; chtěly, aby je bylo slyšet. Těmito nenásilnými prostředky úspěšně zastavily soukromé energetické projekty, které chtěl podpořit i stát. Elektrárny by ohrozily ekologickou rovnováhu mezi lidmi a zbylou přírodou v regionu. Ženy tak chránily řeky, které jsou pro jejich zemědělskou činnost nepostradatelné. Pro ně však znamenají ještě mnohem víc: mohou u nich odpočívat, potkávat se, mohou v nich plavat. Pınar ženy požádala, aby se o své zážitky podělily v sérii videorozhovorů. Souhlasily také s tím, že pro instalaci *Vzdorující les* poskytnou své hole, jež symbolizují jejich boj a kolektivní sílu.

V jádru filmů a instalací Pınar Öğrenci jsou náročné každodenní zápasy. Často se zabývá tím, jak jsou lidé nuceni opouštět své domovy, stěhovat se do nových míst, přežívat a vzdorovat. Hledá příběhy, o nichž mluvíme jen málo, a skrze svou tvorbu na ně upozorňuje.

(EN) What is our weapon of choice when we protest? How do we resist? For the artist and filmmaker Pınar Öğrenci, 40 sticks symbolize the resistance of rural women from the Black Sea coast of Turkey. These women protested against the building of a thermal plant in Gerze and a hydro-electric power plant in Aslandere. They stood up against the police and used their everyday work tools—wooden sticks—to create noise and make their voices heard. Through peaceful means, they successfully stopped the private energy projects supported by the state. These projects were threatening the ecological balance for humans and non-humans in their regions. They protected their rivers, so essential to their work as farmers. For them, the river also means much more: it is a place to rest, to swim, to meet. Pınar asked the women to share their experience in a series of video interviews. The women also agreed to share their sticks as part of the installation *Resisting Forest*. The sticks stand for their resistance and their strength in collectivity.

Difficult, everyday struggles are at the heart of Pınar Öğrenci's films and installations. She often deals with how people are forced to leave their homes, move to a different place, survive and resist. She focuses on stories that we rarely speak about and makes them visible through her work.

Co se stalo s hojností?, 2024, malba

Co se stalo s hojností?, 2023, malba

What Has Happened to Abundance?,
2024, painting

What Has Happened to Abundance?,
2023, painting

(CZ) Natalii Perkoř zajímá, proč se čím dál víc mladých lidí uchyluje k farmařeni a chtějí si pěstovat vlastní potraviny. Jde o trend několika málo ekologicky smýšlejících lidí, nebo je to projev hlubší, smysluplnější změny? Co pro nás dnes znamená hojnost—tedy mít něčeho víc než dostatek? Natalie tato témata promýšlí skrze vlastní zkušenosti.

Sama je česko-ghanského původu, z jihomoravské rodiny s venkovskými kořeny. Před několika lety se s rodinou pustila do biozemědělství.

Hojnost je v historii malby oblíbeným tématem—od barokních výjevů s rohem hojnosti až po díla socialistického realismu s hojnou úrodou, která symbolizuje dobrý život pro všechny. v současnosti vytváří kapitalistický systém hojnost pro hrstku privilegovaných, zatímco většina čelí globální potravinové krizi způsobené změnou klimatu a neustálými válkami. v dílech Natalie Perkoř je přítomna i temnější strana hojnosti.

V jedné z maleb používá uhlíkové vlákno k vytvoření obrazu čerstvě posbíraných plodin. Vnímáme zde napětí mezi pečlivě sklizenou zeleninou a černým mastným materiálem, který ji tvoří. Něco tísnivého je ve vzduchu. Je úroda v ohrožení?

Druhé plátno zobrazuje Natalii a jejího manžela s plodinami v náručí. Ironicky zaujímají hrdinské

a budovatelské pózy. Připomínají nám obrazy socialistického realismu, který oslavoval spojenectví dělnictva a rolnictva nebo přátelství mezi národy.

(EN) Natalie Perkoř is interested in why more and more young people are turning to farming to produce their own food. Is it just a trend for a few ecologically minded persons, or is it a sign of deeper, more meaningful change? What does abundance—having more than enough of something—mean to us today? Natalie thinks about this through her own experience. She is of Czech-Ghanaian descent, from a South Moravian family with rural roots. A few years ago she started doing organic farming with her family.

The concept of plenty has been a popular topic in the history of painting. From Baroque images with the horn of plenty to socialist realist artworks showing abundant harvests as a symbol of good life for all. Today the capitalist system produces plenty for a select few, while the majority faces a global food crisis because of climate change and ongoing wars. This darker side of abundance is also present in Natalie Perkoř's works. In one of her paintings she uses carbon fiber to create a picture of freshly picked crops. There is a tension between the carefully shaped vegetables and the black, oil-like material they are made from. A feeling of unease hangs in the air. Is the harvest in danger?

The second canvas shows Natalie and her husband holding crops in their arms. They ironically assume heroic poses as builders of the nation. They remind us of socialist realist imagery that celebrated the alliance of workers and peasants, or the friendship among people.

Co nad námi leží stínem jak černý mrak, ** 2024,
multimediální instalace, 23 min

*What Lies Above Us in the Shadows Like a
Black Cloud*, ** 2024, multimedia installation,
23 min

(CZ) Nedaleko Prahy leží obec Lidice, kde došlo během druhé světové války k hroznému násilí. Místní byli nacisty falešně obviněni z účasti na odboji a nacisté se jim pomstili zničením celé obce. Nejenže zavraždili obyvatele, ale strávili také až rok a půl úpravami krajiny, aby zahladili skutečnost, že Lidice vůbec kdy existovaly. Po válce museli pozůstatky obce vypátrat archeologové. Přeživší se vrátili „domů“ na neznámé místo. Na místě původních Lidic je dnes památník. Místo zůstalo prázdné na počest a památku jejich zničení a pro přeživší se postavily nové Lidice nedaleko.

Právě lidická krajina je hlavním předmětem zájmu umělkyně a filmařky Marty Popivody, která chce více porozumět tomu, co se stalo. Krajinu vnímá jako živoucí archiv—nikoliv jako pouhé nečinné pozadí historických událostí, ale jako aktivního vypravěče, který vypráví o vztazích mezi lidmi a nelidským světem. Krajina ukrývá klíč k historii, ale promlouvá také k přítomnosti. Odhaluje mocenské vztahy a společenská pravidla, které ji utvářely a utvářejí dnes. Marta nám chce připomenout, že dějiny a paměť nejsou neutrální. Ovlivňují je ideologie a měnící se společenská a politická situace. Její videoinstalace nabízí vícero pohledů na lidickou krajinu a zve nás, abychom při prohlížení zaujímali různé pozice. Krajina v díle vypadá jako vymodelovaná. Souvisí to s tím, jak se Lidice proměňovaly: nejprve skrze násilí a později rekonstrukci a novým pojetím památečného místa.

(EN) Not far from Prague lies the village of Lidice. During World War II, terrible violence happened there. People were wrongly accused of resisting the Nazis, so the Nazis destroyed the entire village as revenge. They not only took lives, but also spent 1.5 years changing the landscape to erase any sign of Lidice. After the war, archaeologists had to figure out where the village had once stood. Survivors returned “home” to a strange place. This empty landscape is now a memorial. It was left empty to honor and remember Lidice’s absence. Next to it, New Lidice was built for the survivors.

The artist and filmmaker Marta Popivoda focuses on the landscape to understand Lidice’s history. She sees the landscape as a living archive. Not just a passive setting for historical events, but an active storyteller that talks about human and non-human relations. The landscape holds clues to history, but also speaks to the present. It reveals the power relations and social structures that have shaped it and still shape it today. Marta wants us to remember that history and memory aren’t neutral. They are influenced by ideologies and changing social and political situations. Her video installation offers multiple perspectives on Lidice’s landscape and invites us to take different positions when watching. It looks like a sculpted, planned landscape, and thus connects to how Lidice has been transformed: first through violence, then reconstructed and re-imagined as a memorial site.

Tamás Kaszás, Szigetmonostor, * Dunaújváros (HU), 1976
Krisztián Kristóf, Budapešť / Budapest * Budapest (HU), 1976

Krajina z plotu I–VIII, 2013–2024, instalace

Fence-Scape I–VIII, 2013–2024, installation

(CZ) Tamás Kaszás a Krisztián Kristóf spolupracují jako umělecké duo Randomroutines. v jejich díle *Krajina z plotu* si představují různé příběhy, které by se mohly odehrát v budoucnosti. Město je v plamenech, zatímco dvě osoby na poli sklízají úrodu. Vodní hladina se zvyšuje. Divoká zvěř se ocitá na svobodě. Kam utečeme? Je tento les bezpečný? Jaké hranice a jaké překážky budeme muset překonat? Umělci nahlížejí napjaté vztahy mezi lidmi a životním prostředím. Představují si svět po kolapsu, po rozvratu.

Plot je vyrobený ze svařených ocelových tyčí, hojně používaného materiálu. Mají zpevňovací funkci a používaly se k posílení betonu. Využívaly se i při stavbě panelových domů v socialistické éře. Betonářská ocel se používala i na rozměrné kresby na stěny ve veřejném prostoru. Umělci tyče ohýbali a svařovali do podoby optimistických výjevů, které měly vzdělávat lid a propagovat socialismus. Na venkově se tento materiál používal k amatérskému kutilství. Vznikaly z něj zdobené ploty, okenní mříže i závěsné konstrukce na květiny. Takto tvořivě reagovali za socialismu lidé na skutečnost, že si podobné věci nemohli koupit.

Randomroutines pokládá kutilské svařování za způsob lidového umění a využívá ho k vyprávění vlastních příběhů. v tomto díle se tak mísí styl osvětových nástěnných kreseb se stylem, který se uplatnil ve venkovských domácnostech. Evokuje vesnické ploty, ale také policejní

zátarasu a poukazuje tak na společenský neklid, který číhá v budoucnosti.

(EN) Tamás Kaszás and Krisztián Kristóf collaborate as the artist duo Randomroutines. In their work *Fence-Scape*, they imagine different stories of what might happen in the future. The city is in flames, while on the fields two people are collecting the harvest. The water level is rising. Wild animals are set free. Where should we run? Is the forest a safe place? What borders, what obstacles will we need to overcome? The artists are interested in looking into the tensions between humans and the environment. They imagine a world after collapse, after things have fallen apart.

Fence-Scape is made from welded rebar steel, a material with many uses. Rebar stands for reinforcing bar and is used to strengthen concrete. During the socialist era, prefab housing (*paneláky*) was built with this material. Rebar was also used to create large wall drawings in public space. Artists bent and welded it into pictures showing optimistic scenes to educate people and promote socialism. In villages, people used rebar in a more DIY (do-it-yourself) way. They welded decorative fences, window grids and flower racks. This was their creative response to the lack economy during socialism.

Randomroutines sees DIY welding as a form of folk art and uses it to tell their own stories. *Fence-Scape* mixes the style of educational wall drawings with the do-it-yourself, rural use of rebar. Its form resembles village fences, but also police crowd control barriers. In doing so, it suggests possible future unrest.

Propagace, ** 2024, 3kanálové video, cca 45 min

Výkvět odolnosti, ** 2024, instalace

Propagate, ** 2024, 3-channel video,
ca. 45 min

Flowers of Resilience, ** 2024, installation

(CZ) Alicja Rogalska navazuje spolupráci s lidmi z velice odlišných prostředí a oborů. Vytváří situace, performance a videa, ve kterých je možné slyšet jejich hlasy a příběhy. Ve svém novém projektu pro bienále *Ve věci umění* spolupracuje s pěstitelkami květin a floristkami. Možná bychom nečekali, že květiny hrají ve venkovském prostředí důležitou roli. A přece mohou vyprávět tolik příběhů o tom, jak se proměňuje zemědělství, o boji za ekologičtější budoucnost, a dokonce i o tom, jak se vyvíjejí naše představy o dobrém životě a kráse. Pěstování květin a floristice se věnují převážně ženy, a proto se Alicja zaměřila na jejich zkušenosti. Spolupracuje s platformou *Výkvět*, iniciativou ekologických pěstitelk květin, která se staví proti velkému globální květinovému průmyslu a usiluje o to, aby se květiny pěstovaly lokálně v Česku a na Slovensku. Ve videu vypráví o tom, jak je těžké udržet rovnováhu mezi pracovním a osobním životem a sdílí své pocity vyhoření a únavy. Také ale mluví o své lásce ke květinám a odhodlání podílet se na udržitelnějším zemědělství. To jim dodává energii pokračovat. Platforma *Výkvět* posiluje jejich odolnost, pomáhá jim překonávat potíže.

S floristkami různých generací—Jarmila Pejpalová, Eliška a Marie Weigrichtová—Alicja zkoumá, jak se proměňuje jejich práce. Dozvídáme se o Jarmiliných cestách na mezinárodní květinové výstavy za socialismu či sledujeme pohyby rukou, když Eliška s Marií učí své

studentstvo vázání kytic. Jakou roli květiny zastávají v našem každodenním životě a společnosti? Alicja Rogalska v nich vidí mocné politické symboly napojené na progresivní sociální hnutí jako feminismus nebo socialismus. Jaká budoucí hnutí bychom si přáli vidět vzkvétat?

(EN) Alicja Rogalska works together with people from very different backgrounds and fields. She creates situations, performances and videos that make their voices and stories heard. In her new project for *Matter of Art*, she collaborated with flower farmers and florists. We might not expect flowers to play an important role in rural change. Yet, they have a lot of stories to tell about how farming is changing, the fight for more ecological futures, and even how our ideas of a good life and beauty are evolving. Flower farming and floristry is done mostly by women, so Alicja decided to focus on their experience. She collaborated with Platforma *Výkvět*, an initiative of ecological flower farmers. They are against the big flower business worldwide and fight for flowers to be grown locally in the Czech Republic and Slovakia. In the video, they talk about their struggle to balance work and life, and discuss feeling burnt out and tired. But they also talk about their love for flowers and dedication to making agriculture more ecological. This keeps them going. *Výkvět* makes them more resilient; it helps them withstand difficulties.

With florists from different generations—Jarmila Pejpalová, Eliška and Marie Weigrichtová—Alicja looks at how their work has changed. From Jarmila's travels to international flower exhibitions during the socialist era, to the hand movements that Eliška and Marie teach their students when making bouquets. What role do flowers play in our everyday lives and societies? Alicja Rogalska sees flowers as powerful political symbols, connected to progressive social movements like feminism or socialism. What future movements would we like to see blossoming?

Archiv gest: Mluva [Prohlášení pro budoucnost],
2019–2022, video instalace, 15 min

*Archive of Gestures: Speaking [Statements
for the Future],* 2019–2022, video installation,
15 min

(CZ) Elske Rosenfeld je umělkyně, která pozorně sleduje, jak se společnost mění během sociálních nepokojů a revolucí. Ve své tvorbě nespolehá jen na historická fakta, ale zkoumá i prožitky lidí, kteří se událostí zúčastnili a pocítili je na svém těle. Vytvořila *Archiv gest*, abychom se z těchto prožitků něco naučili. Jde o sbírku záznamů, stop, událostí a projevů, které přispěly ke změnám ve společnosti. Gesto je jednoduchý pohyb těla, který vyjadřuje myšlenku nebo postoj. Můžete ho zopakovat nebo ho předávat od jedné revoluce ke druhé. Toto dílo přináší příklady různých gest během protestů v různých zemích.

Arabské jaro se vyznačovalo kroužením: Protestující se pohybovali, i když zůstávali na jednom místě. Během demokratických povstání v Německu lidé přerušovali oficiální jednání a setkání. Během tureckých protestů v parku Gezi lidé nehnutě stáli. Pro bienále *Ve věci umění* Rosenfeld představuje gesto mluvy. Čte politická prohlášení různých skupin z východního Německa v letech 1989 a 1990—stávkujících dělníků, gay aktivistů a feministických skupin. Tyto iniciativy bojovaly proti vládě a za svá práva. Umělkyně vyjadřuje uznání jejich hlasu a jejich úsilí postavit se proti rozkládajícímu se režimu, ale také proti sjednocení Německa v kapitalistickém režimu. Hlasy se mísí dohromady a vzniká společné prohlášení za lepší budoucnost.

(EN) Elske Rosenfeld is an artist who pays close attention to how society changes during social uprisings and revolutions. In her works, Rosenfeld doesn't just rely on historical facts, but also looks at the experiences of people who were there and how they felt in their bodies. She created an *Archive of Gestures* to help learn from these experiences. The *Archive of Gestures* is a collection of records, traces, events, and speeches that helped bring about change in society. A gesture is a simple movement of the body that expresses an idea or statement. You can repeat it or perform it from one revolution to the next. The work gives examples of different actions during protests in different countries.

The Arab Spring was about circling—protesters kept moving while remaining in place. During the democratic uprisings in Germany, people were interrupting official meetings and gatherings. During the Gezi Park protests in Turkey people were standing still. At *Matter of Art* she presents the gesture of speaking. She reads political statements from different groups in East Germany in 1989–1990—striking workers, gay activists, and feminist groups. These groups were fighting against the government and for their rights. The artist acknowledges these voices and their struggles against the corrupt state but also the unification of Germany under capitalism. The voices mix together to create a statement for a better future.

je tu spousta věcí, které ti přijdou vhod
Kolektivní vesnická hra I–III, 2021–dosud, multi-
mediální instalace, 33 min, 40 min, 45 min, 45 min

there is a lot you can do with
Collaborative Village Play I–III, 2021–ongoing,
multimedia installation, 33 min,
40 min, 45 min, 45 min

(CZ) v době sklizně létají melouny z ruky do ruky, jak si je předává řetěz sběračů. *Kolektivní vesnická hra* inspirovaná tímto výjevem putuje mezi venkovskými komunitami, které ji formují a proměňují. Na každém místě získává nové účinkující. Ti společně vystavějí hru od nuly. Využívají to, co v daném místě najdou, každodenní zkušenosti a témata významná pro danou skupinu.

Antje Schiffers působí jako umělkyně ve venkovských kontextech přes dvacet let. Spolupracuje s různými lidmi, zve je, aby vyprávěli své příběhy, ale také k tomu, aby dělali něco jiného, něco neobvyklého. A právě to je klíčem ke vzniku *Collaborative Village Play [Kolektivní vesnická hra]*, kterou iniciovala společně s Katalin Erdődi, spolukurátorkou bienále Ve věci umění. Od roku 2021 společně působí v různých venkovských regionech Německa, Maďarska a Španělska. Jako jeviště jim posloužil stánek s melouny v tržnici pod širým nebem, prodejna na pobřeží, kde se draží ryby, polní cesta s větrnými turbínami. Jejich spolupracovníky a spolupracovnicemi se stávají rolnice, rybářky a kadeřnice, taneční skupiny i političky. Vesnické hry jsou experimentální a provozují se kolektivně. Zaznívá v nich celý sbor hlasů, často s odlišnými názory.

Přívál příběhů a akcí, mezi nimi závodní auta, procesí traktorů i pochodová hudba.

Pro bienále Ve věci umění vytváří Antje Schiffers instalaci, která je jako imaginární „zákulisí“ tří vesnických her se všemi rekvizitami a s filmy, které dokumentují spolupráci na každém z míst.

(EN) Melons fly from hand to hand at harvesttime, passed on by a chain of pickers. Inspired by this image, the *Collaborative Village Play* travels between rural communities who shape and transform it. In each place the Village Play gathers new collaborators. Together they build the play from scratch. They use what they find locally, the everyday practices and topics that are important for the group.

Antje Schiffers is an artist who has been working in rural situations for more than 20 years. She collaborates with different people, inviting them to tell their stories, but also to do something different, something out of the ordinary. This is also key to the *Collaborative Village Play*, which she initiated together with Katalin Erdődi, co-curator of Matter of Art. Since 2021 they have worked in different rural regions of Germany, Hungary and Spain. A melon stand on an open-air market, a fish auction hall on the seaside, a field road with wind turbines have served as their stage. Their collaborators range from farmers, fisherfolk and hairdressers to local bands, dance groups and politicians. The Village Plays are experimental and collectively performed. They give space to a chorus of voices and different opinions. The performances are a rush of stories and actions, including race cars, tractor processions and marching bands.

For Matter of Art, Antje Schiffers creates an installation that is like an imaginary “backstage” for the three Village Plays, with all the performance props and films that document the collaboration in each place.

Pocta Gustavu Obermanovi, 1970, série fotografií

Tribute to Gustav Oberman, 1970,
photography series

(CZ) Zorka Ságlová byla česká umělkyně, která se proslavila svými akcemi ve veřejném prostoru během šedesátých a sedmdesátých let. Po pražském jaru v roce 1968 nemohla svou tvorbu veřejně vystavovat, proto začala dělat venkovní performance. Tyto akce byly současně poetické i politické. Obvykle spočívaly v tom, že skupina lidí něco dělala společně. Některé akce, například házení míčků do rybníka, se nejprve zdály bezúčelné. Ve skutečnosti ale vyjadřovaly svobodu dělat něco společně – tedy přesně to, čemu se tehdejší vláda pokoušela bránit. Zorka Ságlová mnohé z těchto aktivit prováděla v přírodě poblíž svého rodného Humpolce. *Pocta Gustavu Obermanovi*, její dílo vystavené na bienále Ve věci umění, je věnována vzpomínce na ševce Obermana, jeho aktu odporu na počátku německé okupace. Chodil po kopcích okolo Humpolce a plival oheň.

Na polích v Bransoudově u Humpolce Zorka Ságlová s přáteli zapálila na sněhu dvacet pytlů s jutou a benzinem. Tato poklidná land-artová akce se odehrála v noci. Oheň zářil na pozadí temné oblohy a ukazoval sílu protestů proti útlaku, byť jsou nenápadné. Realizace na tomto místě se navíc pojí s pradávnými místními příběhy ze 13. století, podle nichž se zde ohně zapalovaly často. Tvorba Ságlové se v rámci bienále propojuje s dalšími díly, která se zabývají venkovskou krajinou a aktem postavení se na odpor moci.

(EN) Zorka Ságlová was a Czech artist, known for her actions in public space during the 1960s and 70s. After the Prague Spring in 1968, she couldn't show her art in public, so she started doing performances outdoors instead. These actions were both poetic and political. They usually involved a group of people doing something together. Some of them, like throwing balls into a pond, may have seemed pointless at first. However, they actually represented the freedom to act together, which is exactly what the authorities were trying to stop. Zorka Ságlová often did these activities in the countryside close to her hometown, Humpolec. *Tribute to Gustav Oberman*, her work shown at Matter of Art, is dedicated to the memory of the shoemaker Oberman, who stood up against the German Occupation in World War II. He used to walk about the hills surrounding Humpolec and spit fire.

In the fields of Bransudov, Zorka Ságlová and her friends lit up 20 piles of gasoline-soaked rags in the snowy landscape. This quiet land art action took place at night. The fire burned brightly in the dark sky, showing the power of protests against oppression, even if they are subtle. Lighting a fire can also be connected to ancient local stories from the 13th century that talk about fires being lit in the hills nearby. Ságlová's work connects to other works in the biennale that deal with rural landscapes and acts of standing up against power.

Prezentace pro přednášku-představení, 2024,
multimediální instalace, 51 min
Ve volném prostoru střelný prach hoří poklidně.
v uzavřeném prostoru střelný prach vybuchuje.,
2024, instalace

Slides for lecture-performance, 2024,
multimedia installation, 51 min
Outdoors, Gunpowder Burns Quietly.
In a Closed Space Gunpowder Explodes.,
2024, installation

(CZ) Ve své tvorbě se Olia Sosnovskaya inspiroje protesty, jež se odehrály v Bělorusku roku 2020. Běloruský lid nesouhlasil se zmanipulovanými prezidentskými volbami a protestoval proti politickému násilí, cenzuře a útokům na lidská práva. Lidé požadující změnu se vydávali na pochody, zpívali, tančili a narušovali oficiální akce. Navzdory tomuto úsilí nevyšla politická reprezentace jejich požadavkům vstříc a uplatnila proti nim ještě surovější násilí. Několik lidí bylo zabito, mnoho jich bylo uvězněno. Dalo by se říct, že povstání bylo poraženo. Nicméně umělkyně se domnívá, že touto porážkou nic nekončí. Věří, že lidé se toho ve vězení, v protiválečném odboji i v exilu naučili tolik, že už nemohou dál žít, jako by se nic nestalo.

Sosnovskaya vytvořila kovové tabule a video znázorňující protesty, cesty, akce a požadavky ve formě notového záznamu. Mnoho z nás zná notový záznam jako způsob, jak zapsat hudbu a zvuk do písemné podoby, podle které se dají opakovaně zahrát. Co kdyby se však dala zaznamenat nejen hudba, ale také politická hnutí a touha po změně? Mohli bychom tak společenské boje

procvičovat a zdokonalovat, i když napoprvé neuspějí. Úsilí o společenskou změnu nekončí porážkou protestu, lze ho natrénovat do budoucna. Například v roce 2022 lidé zorganizovali sítě vzájemné pomoci, které pomohly vzdorovat ruské invazi na Ukrajině. Bez zkušeností získaných z předchozího aktivismu by takový odboj nebyl možný.

(EN) The artwork of Olia Sosnovskaya is inspired by the protests that took place in Belarus in 2020. The people of Belarus disagreed with the rigged presidential elections and protested against political violence, censorship, and attacks on human rights. They marched, sang, danced, and disrupted official events to demand change. Despite their efforts, the authorities did not meet their demands and subjected them to even more violence. Some people were killed, and many went to prison. One can say that the uprising failed. However, the artist thinks that this failure is not the end. She thinks that people in prison, in anti-war resistance, and in exile, learned so much that they cannot live as if nothing happened.

The artist created metal plates and video that show protests, paths, actions, and demands in the form of a score. Many people know scores as the tool to transcribe music and sound into written form, so it can be performed many times. But what if not only music, but also political movements and a wish for change can be scored? We can practice and improve social struggles, even if they don't succeed at first. Social struggle does not end with failure, but can be rehearsed in the future. For example, in 2022, people organized networks of mutual support that helped resist the Russian invasion of Ukraine. Without the experience gained from previous struggles, this resistance would not have been possible.

Hašení, 1975, černobílá fotografie

Kameny, 1969, černobílá fotografie

Spaní na stromě, 1975, černobílá fotografie

Spojení (s Tonem Marionim), 1975, černobílá fotografie

Štěpování, 1975, černobílá fotografie

Extinguishment, 1975, b/w photograph

Stones, 1969, b/w photograph

Sleeping in a tree, 1975, b/w photograph

Connection (with Tom Marion), 1975,

b/w photograph

Grafting, 1975, b/w photograph

(CZ) Petr Štembera patří k nejvýznamnějším českým představitelům akčního a konceptuálního umění. v sedmdesátých letech dělal performance pro úzký okruh publika a pořizoval z nich fotodokumentaci. Vystavoval své tělo fyzicky i psychicky náročným situacím. První performance se odehrávaly v přírodě. Poukazovaly na hranice mezi prací a volným časem, tělem a přírodou. Jeho tvorba téměř nebyla k vidění: existovala zprvu jen v daném okamžiku, později ji zachycoval i prostřednictvím snímků. Se svým tělem nakládal jako s objektem a zkoušel, kolik toho vydrží. Zůstával dlouho bez spánku nebo spal na stromě, řadu dnů nejedl a nosil kameny. Hasil oheň vlastní krví a nechal mravence jíst cukr ze svého břicha.

Smysl jeho akcí mnohdy nebyl zřejmý na první pohled. Neměly zřetelný význam či účel. Jejich prostřednictvím nicméně vytvářel prostor k přemýšlení o těle, přírodě a čase. v roce 1975 si v rámci akce nazvané *Štěpování* vpravil větvičky keře do paže. Když se tekutiny této rostliny dostaly do jeho krevního oběhu, skončil pochopitelně v nemocnici. Dle svých slov se chtěl s rostlinou propojit,

štěpováním si ji vložit do těla a pobýt s ní co nejdéle. Testoval tedy, jak mohou příroda a tělo koexistovat, ale také se navzájem otravovat.

(EN) Petr Štembera is one of the most important Czech action and conceptual artists. In the 1970s, he did performances for small audiences and documented them with photos. He put his body into psychically and mentally demanding situations. The first performances took place in nature. He was showing the boundaries between work and free time, gesture and the collective, body and nature. His works were almost not seen—they only existed in the moment, and later existed through the photos that captured them. He treated his body like an object and tool, testing how much it could endure. His actions involved things like staying awake for a long time, or sleeping in a tree, not eating for many days, and carrying stones. He was extinguishing fire with his own blood and letting ants eat sugar on his own belly.

The directions of his actions weren't always clear at first glance. They didn't have an obvious meaning or purpose. But through them, he made space for people to think about and reflect on the body, nature, and time. In 1975, he performed an action called *Grafting*—basically, he grafted a plant into his arm. Obviously, plant liquids messed with his blood, and he ended up in the hospital. According to him, he wanted to “connect with the plant, put it in my body, and be with it as long as possible.” He was testing the ways that nature and the body can coexist, but also poison each other.

„Neukládejte ho na mě...“ – *Tělo venkovské ženy*,
2020, multimediální instalace, 8 min 47 s

“*Lay Him Not Upon Me...*” – *The Body of
a Peasant Woman*, 2020, multimedia
installation, 8 min 47 s

(CZ) Dominika Trapp sleduje život žen v tradičních venkovských a patriarchálních společnostech. Ženy zakoušely mnoho těžkostí, ale jen málokdy dostaly příležitost o nich mluvit. Musely čelit spoustě problémů v manželství, při porodu, při výchově mnoha dětí—a úmrtí některých z nich—i těžké dřině na polích a v domácnosti. o takových strastech se nemluvilo. o tom, s čím se žena potýká, obvykle vědělo jen pár nejbližších. Jejich příběhy zůstávaly nenapsané. Olga Nagy, etnografka z rumunské Transylvánie, svou knihou *Asszonyok könyve (Kniha o ženách)* toto mlčení prolomila. Mezi lety 1975 a 1984 sbírala orální historii rolnických žen a dopřála sluchu jejich příběhům. Jeden z nich se jmenuje „Neukládejte ho na mě“. Takové poslední přání vyslovila jedna žena: pokud by zemřela první, nechťela, aby manželovo tělo uložili do hrobu nad ni. Nechtěla, aby ji při jejím posledním odpočinku zatěžoval.

Instalace Dominiky Trapp je inspirována lidovou kulturou. Vzdává hold ženě a jejímu příběhu. Dává formu tomu, co ji tíží. Dominika vytvořila různé návrhy židlí, které reprezentují patnáct dětí—narozených, nenarozených a zesnulých,—které tato žena měla. Tvoří sloup, přičemž nahoře stojí utiskující manžel a žena jako základ rodiny je úplně dole. Sochu doplňuje malba, kresba a zvukové dílo. Umělkyně v nich sdílí další příklady ženských gest odporu v rolnické společnosti.

(EN) Dominika Trapp looks into the life of women in traditional rural and patriarchal communities. Women experienced many difficulties, but rarely had a chance to talk about them. They faced many challenges, like marriage issues, childbirth, raising and losing many children, and working hard both in the fields and at home. These difficulties were often kept quiet. Usually, only the closest ones to the women knew about their struggles. Otherwise, their stories remained unwritten. Olga Nagy, an ethnographer from Transylvania, Romania, changed this with her *Book of Women*. Between 1975 and 1984, she collected the oral histories of peasant women, allowing their voices to be heard. One of these stories is titled *Lay Him Not upon Me*. This was the dying wish of a woman, who asked that if she dies first, her husband's body would not be placed upon hers in the grave. She didn't want him weighing down on her even in her final resting place.

Dominika Trapp's installation is inspired by folk culture. It honors this woman and her story. It gives form to her many burdens. Dominika created various chair designs to stand for the 15 children—born, unborn, and deceased—that the woman had had. These chairs form a column, with the oppressive husband on top and the woman at the very bottom—the base of the family. A painting, a drawing and a sound piece go with the sculpture. In these Dominika Trapp shares more examples of women's gestures of resistance in peasant society.

s / with **Asia Dér, Budapešť**, * Bratislava (SK), 1985; **Tamás Kaszás**, Szigetmonostor, * Dunaujváros (HU), 1976; **Asunción Molinos Gordo**, * Burgos (ES), 1979;
Ve spolupráci s / In collaboration with: **Adam Čajka**,
Ramona Duminićiu, Eco Rurales (RO)

Přízrak rolnictví, ** 2024, multimediální instalace,
dvoukanálové video, 3 min 46 s, 17 min 59 s

The Spectre of Peasantry, ** 2024, multimedia
installation, 2-channel video, 3 min 46 s,
17 min 59 s

(CZ) Na světě nyní žije přibližně 2,2 miliardy rolníků, víc než kdy dřív v lidské historii. Produkují 70–80 % našich potravin, pečují o přírodu a zdroje. Potýkají se ale také s mnoha problémy: se zabíráním půdy, vysídlováním či jinými formami násilí a útlaku. Proto *La Via Campesina*, mezinárodní rolnické hnutí, iniciovala vznik Deklarace OSN o právech zemědělců a ostatních lidí pracujících na venkově (UNDROP). Dvacet let usilovala o to, aby Valné shromáždění OSN tuto deklaraci přijalo. Došlo k tomu v roce 2018 a šlo o významné vítězství: deklarace podporuje nová lidská práva specificky pro rolnictvo a pomáhá bojovat s nespravedlností.

Kdo jsou ale rolníci v Česku? Od sametové revoluce se výraz „rolnictvo“ téměř nepoužívá. Ve svém novém projektu pro bienále Ve věci umění zahájil Tomáš Uhnák diskuse s drobnými zemědělci v Česku. Chce zjistit, jestli jsou pro ně práva podporovaná deklarací UNDROP důležitá. Čeští zemědělci se možná neidentifikují jako rolníci, jejich realita se může v lecčem lišit od globálního Jihu, ale mají podobné obavy. Všichni bojují za své právo na půdu, za lepší přístup na trh a lepší životní podmínky. Chtějí uznání za svou práci—in politické i společenské rovině.

Tomáš spolupracuje s lidmi v oblastech umění i aktivismu, kteří sdílejí jeho zájem o posílení pozice drobných zemědělců. Společně realizují instalaci a veřejné události o současném významu rolnictví.

(EN) There are around 2.2 billion peasants in the world today, more than ever before in human history. They produce 70–80% of our food, they care for nature and resources. But they also face many difficulties: land grabbing, displacement, or other forms of violence and oppression. This is why *La Via Campesina*, an international peasant movement initiated the United Nations Declaration on the Rights of Peasants and Other People Working in Rural Areas (UNDROP). For 20 years it fought for the UN General Assembly to adopt the declaration. This happened in 2018 and it was a great victory: the declaration supports new human rights, specifically for peasants, and helps them fight injustice.

But who and where are the peasants in the Czech Republic? Since the Velvet Revolution, the word “peasant” is hardly used anymore. For his new project at Matter of Art, Tomáš Uhnák starts discussions with small farmers around the Czech Republic. He wants to see if the rights supported by UNDROP are important to them. Czech farmers may not identify as peasants, their realities might be different from their colleagues’ in the global South, but they have similar concerns. They all fight for their right to land, for better access to the market and better living conditions. They want recognition for their work, both politically and socially.

Tomáš collaborates with artists and activists, who share his interest in the struggles of small farmers. Together they realize an installation and public events on the importance of the peasantry today.

(CZ) Autor neuveden (Společnost pro obnovu Lidic a Ležáků a ČTK), *Havíři ve stejnokrojích u společného hrobu lidických mužů*, 1945, digitální kopie pozitivu ČB fotografie, 13 × 18 cm. Publikováno s laskavým svolením Lidické sbírky fotografické, Památník Lidice

(EN) Unknown author (Association for the Reconstruction of Lidice and Ležáky & ČTK), *Miners in uniforms standing guard of honour by the mass grave of the Lidice men*, 1945, digital scan, BW positive, 13 × 18 cm. Courtesy of Lidice Photographic Collection, Lidice Memorial

PAMÁTNÍK LIDICE
- LIDICKÁ GALERIE
LIDICE MEMORIAL
- LIDICE GALLERY

(CZ) Obec Lidice zcela zničili 10. června 1942 nacisté. Vyvraždili přitom všechny tamní muže, čímž se mstili za atentát na říšského protektora Reinharda Heydricha. Od toho okamžiku se lidická tragédie stala symbolem antifašistické solidarity po celém světě. Vznikla řada solidárních kampaní. Největší z nich se jmenovala *Lidice Shall Live* [*Lidice přežijí*] a inicioval ji sir Barnett Stross a hornické hnutí ve Velké Británii. Chtěli Lidice podpořit, neboť šlo rovněž o hornickou oblast, a navrhovali, aby byly zrekonstruovány. Kampaň se brzy začala šířit i mezinárodně s cílem vytvořit Růžový sad a sbírku umění, v nichž by se uchovala památka na hrozivý masakr a současně vyjádřila solidarita. Lidická sbírka výtvarného umění obsahuje stovky děl darovaných umělci a umělkyněmi z celého světa. Německý galerista René Block zorganizoval na podporu Lidic několik výstav. Věnoval do sbírky díla západoněmeckých umělců, z nichž mnozí se později proslavili. Sběrka obsahuje také díla umělkyň a umělců ze socialistických a neutrálních zemí, která nejsou veřejnosti tolik známa.

V rámci bienále Ve věci umění jsme pozvali jednoho umělce a jednu umělkyni, aby v Lidicích vytvořili nová díla. Jak Nikita Kadan, tak Marta Popivoda se zabývají tím, jak interpretujeme historii, politické násilí a krajiny, válku a boje. Oba kladou otázku, jak udržet naživu vzpomínku na historické násilí a jak žít v solidaritě s lidmi a místy, na které dopadá válka, ponižování a vysídlování.

(EN) The village of Lidice was completely destroyed and its male inhabitants killed by Nazis on 10 June 1942 as an act of revenge in response to the assassination of Reinhard Heydrich, Reich Protector of Bohemia and Moravia. From that day, the Lidice tragedy became

a symbol of antifascist solidarity around the globe. Many solidarity campaigns were initiated. After the war, the village was rebuilt for the surviving women and children. The biggest solidarity campaign was called *Lidice Shall Live*. It was initiated by Sir Barnett Stross and the miners' movement in the United Kingdom. They wanted to support Lidice as a fellow mining region and proposed a reconstruction of the village. This campaign quickly became international. It included the creation of a rose garden and an art collection. They would preserve the memory of the horrible massacre and remind us of solidarity. The Lidice Art Collection hosts hundreds of artworks donated by artists from around the world. The German gallerist René Block organized several exhibitions to support Lidice. He donated works by West German artists to the collection, many of whom later became famous. The collection also includes works from artists from socialist and non-aligned countries that are less known to the public.

For the Biennale Matter of Art, we have invited two artists, Nikita Kadan and Marta Popivoda to create new works in Lidice. Both artists deal with the way we interpret history, political violence and landscapes, war and struggle. Both of them ask how to keep the memory of historical violence alive and how to be in solidarity with people and places that are subjected to war, humiliation, and dispossession.

Dernier Poème [Poslední báseň], ** 2024, kurátorská intervence obsahující díla: Kateryny Aliinyk, Michaela Ayrtona, Yevgenie Beloruset, Arthura Deqnera, Yaroslava Futymy, Hanse Grundiga, Tatiana Jablonskaja, Dany Kaveliny a Olhy Marusyn, Jána Mudrocha, Georgiese Kotsonise, Yuri Leidermana, Kateryny Lysovenko, M. Marizza, Margaryty Polovynko, Antona Saienko, Ilyu Todurkina

Dernier Poème [The Last Poem], ** 2024, curatorial intervention consisting of works by: Kateryna Aliinyk, Michael Ayrton, Yevgenia Beloruset, Arthur Degner, Yaroslav Futymy, Hans Grundig, Tetiana Yablonska, Dana Kavelina with Olha Marusyn, Ján Mudroch, Georgies Kotsonis, Yuri Leiderman, Kateryna Lysovenko, M. Marizza, Margaryta Polovynko, Anton Saienko, Ilya Todurkin

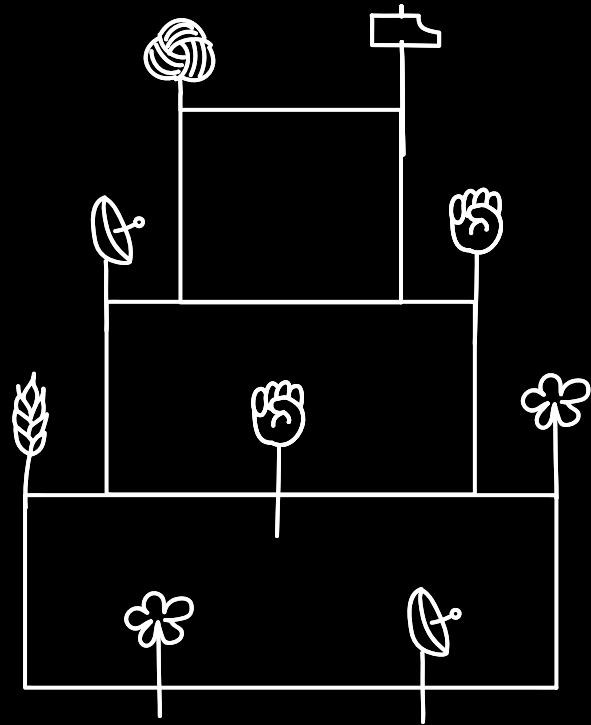
(CZ) Nikita Kadan je umělec z Ukrajiny, který pracuje s historií památníků, válek, destrukce a kolektivního traumatu. Také organizuje výstavy a pracuje s uměleckými sbírkami, například se sbírkou sovětského umění v ukrajinském Kmytivě. Dává dohromady historická a současná díla, která tím získávají nové významy. v rámci bienále Ve věci umění byl pozván k přípravě kurátorské intervence v Lidické sbírce. Lidice jsou místem, kde se odehrálo extrémní násilí, ale také místem, které vyvolalo mezinárodní antifašistickou solidaritu. Název odkazuje k poslední básni mylně připisované Robertu Desnosovi, francouzskému surrealistickému básníkovi a členovi odboje. Zemřel měsíc po propuštění z koncentračního tábora Terezín nedaleko Lidic.

Výstava obsahuje umělecká díla ze sbírky i díla ukrajinských umělců a umělkyně. Tito umělci a umělkyně se vyrovnávají se situací během války Ruska proti Ukrajině. Truchlí za zemřelé, za otrávenou zemi, za zničené kulturní dědictví. Násilí zanechává v našem podvědomí řadu stop. Myslíme na něj při truchlení, při práci, a dokonce i ve spánku. Násilí nahlodává hranice mezi skutečností a podvědomím, mezi dnem i nocí, mezi hrůzou a úžasem. Reakcí na lidický masakr byla solidarita: objevily se výzvy k zaslání růží a založení růžového sadu a k věnování uměleckých děl. Jakými způsoby však můžeme vyjádřit solidaritu s lidmi, kteří prožívají války, ekologické katastrofy, vysídlení—na Ukrajině, v Arcachu či v Palestině a na mnoha dalších místech? Když se setkají historická a soudobá díla, která podněcují uvažování o míru, odboji a antifašismu, možná nalezneme odpověď. Tato výstava se zabývá tím, jak přijmout či zavrhnout realitu války, a odmítá vidět ve válce nový normální stav.

(EN) Nikita Kadan is an artist from Ukraine who makes works with the history of monuments, wars, destruction and collective trauma. He sometimes organizes exhibitions and works with art collections, for example the collection of Soviet art in Kmytiv, Ukraine. He puts together historical and contemporary works so they cast light on each other. For the Matter of Art Biennale he was invited to make an curatorial intervention at the Lidice Art Collection. Lidice is a place that remembers extreme forms of violence, but also international antifascist solidarity. The title refers to the last poem mistakenly attributed to Robert Desnos, a French surrealist poet and member of the resistance. He died a month after being released from the concentration camp Terezín close to Lidice.

The curatorial intervention includes works of artists from the collection, as well as works by Ukrainian artists. These artists deal with their situation during the war of Russia against Ukraine. The artists mourn people

who died, land that was poisoned, cultural heritage that was destroyed. Violence leaves many traces on our subconscious. We think about it, while grieving, working and even sleeping. Violence erodes boundaries between reality and the subconscious, daytime and nighttime, the monstrous and the breath-taking. The response to the Lidice massacre was solidarity—the call for roses to create a rose garden and calls for artworks were announced. But what are the ways to express solidarity with people who live through wars, ecological crises, dispossession—be it in Ukraine, Arzakh, and Palestine, among many other places. In putting together historical and contemporary works that provoke thinking about peace, resilience, and antifascism, we might find an answer. This exhibition is about being able to accept or reject the reality of war and refusal to see in war a new normality.

SEZNAM DĚL LIST OF ARTWORKS

A

Kateryna Aliiynk

Děj nesedí do zápletky / 2024 / malba / (164 × 210 cm)

Máme lístky do první řady / 2023 / malba / akryl na papíře (142 × 177 cm)

Takhle chtěly být / 2023 / malba / akryl na papíře (115,5 × 159,5 cm) / s laskavým svolením umělkyně

Kateryna Aliiynk

The Action Doesn't Fit the Plot / 2024 / painting / acrylic on paper (164 × 210 cm)

They Are Meant to Be / 2023 / painting / acrylic on paper (115,5 × 159,5 cm)

We Got Front-Row Tickets / 2023 / painting / acrylic on paper (142 × 177 cm)

B

Zbyněk Baladrán ✪

Sclerosis Multiplex / 2024 / série 10 asambláží / kombinovaná technika na plexiskle / každá 100 × 70 cm / s laskavým svolením umělce

Zbyněk Baladrán ✪

Sclerosis Multiplex / 2024 / series of 10 assemblages / combined technique on plexiglass / each 100 × 70 cm / courtesy of the artist

björnsonova & Nik Tímková,

Zuzana Žabková, Vojtěch Hlaváček, Tamara Antonijević, Tanja Šljivar ✪

Každé ráno je ráno, kdy jsem se chtěl a probrat dřív* / 2024 / site-specific instalace, prostor na čtení / závěsy (textilní koláž), koberec s rámovou strukturou (dřevo, karton), objekty (dřevo, karton), lampy na čtení, sochy, knihy, karty Čosity / s laskavým svolením uměleckého kolektivu

björnsonova & Nik Tímková,

Zuzana Žabková, Vojtěch Hlaváček, Tamara Antonijević, Tanja Šljivar ✪

Every morning is the morning i wanted to wake up earlier / 2024 / site-specific installation, reading environment / curtains (textile collage), carpet with frame structure (wood, cardboard), objects (wood, cardboard), reading lamps, sculptures, books, WHOAREU cards / courtesy of the artist

C

cosa.cz, kulturní družstvo (Markéta Mráčková, Barbora Šimonová) & Viktor Vejvoda

Co jednomu nemožno ... všem dohromady snadno! / 2024 / edukativní participativní instalace / prapor Jednoty Zlonice (1975, 1 × 0,78 m), brožura, prapor kulturního družstva cosa.cz / plexisklo, textil (praporu 1 × 0,8 m, žerd 2 m, část pro uchopení 0,9 m) / ve spolupráci s Knihovnou Muzea družstevnictví Družstevní asociace ČR a s Vladimírou Vávrou / s laskavým svolením umělectva a Družstevní asociace ČR

cosa.cz, Cultural Cooperative (Markéta Mráčková, Barbora Šimonová) & Viktor Vejvoda

What Is Impossible For One... Is Easy For Us All Together! / 2024 / educational participatory installation / banner of Jednota Zlonice (1975, 1 m × 0,78 m), brochure, banner of Cultural Cooperation cosa.cz / plexiglass, textil (banner 1 × 0,8 m, mast 2 m, part for gripping 0,9 m) / in cooperation with the Museum Library of the Cooperative Association of the Czech Republic, and with Vladimíra Vávrová / courtesy of the artists and the Cooperative Association of the Czech Republic

D

Výzkumná skupina DAVRA ✪
(Madina Joldybek, Zumrad Mirzalieva, Saodat Ismailova)

Krocení žen a vod v sovětské Střední Asii / 2024 / multimediální instalace vycházející z výzkumu / archivní filmy (8 min), archivní dílo (koláž, tisk na textili, 200 × 700 cm), série fotografií (tisky o rozměrech 60 × 48 cm), textilní práce (výšivka, každý kus o rozměrech 94 × 119 cm) / s laskavým svolením uměleckého kolektivu

DAVRA research group ✪

(Madina Joldybek, Zumrad Mirzalieva, Saodat Ismailova)

Taming Women and Waters in Soviet Central Asia / 2024 / research-based multimedia installation / archival films (8 min), archival work (collage, print on fabric, 200 × 700 cm), photography series (each print 60 × 48 cm), textile works (embroidery, each 94 × 119 cm) / courtesy of the artists

Martina Drozd Smutná

Love story / 2023 / malba / olej na plátně / (40 × 50 cm)

O pauze / 2023 / kresba / pastel na papíře (39 × 41 cm)

Skližeň 1 / 2023 / kresba / pastel na papíře / (39 × 41 cm)

Skližeň 2 / 2023 / kresba / pastel na papíře / (39 × 41 cm)

Přidat popisku:

V poli / 2024 / malba / olej na plátně (130 × 90 cm)

Martina Drozd Smutná

Break / 2023 / drawing / pastel on paper (39 × 41 cm)

Harvest 1 / 2023 / drawing / pastel on paper (39 × 41 cm)

Harvest 2 / 2023 / drawing / pastel on paper (39 × 41 cm)

Love story / 2023 / painting / oil on canvas (40 × 50 cm)

In the Field / painting / oil on canvas (130 × 90 cm)

G

Giorgi Gago Gagoshidze

Neviditelná ruka mého otce / 2018 / video (24 min) / s laskavým svolením umělce

Giorgi Gago Gagoshidze

The Invisible Hand of My Father / 2018 / video (24 min) / courtesy of the artist

H

Uladzimir Hramovich

Lidé soli / 2024 / instalace / kov, hliník, kovy, pumpy, voda, manganistan draselný, draslík, nalezené objekty / s laskavým svolením umělce

Uladzimir Hramovich

People of Salt / 2024 / installation / metal, aluminum, scythes, pumps, water, potassium permanganate, potassium, found objects / courtesy of the artist

Adelita Husni-Bey

Tyto podmínky / 2022–2023 / tříkanalová video instalace / HD video, 5:1 audio (35 min 56 s) / podpurné struktury / kresba / uhel, akryl / sezení (různých rozměrů) / s laskavým svolením umělkyně / projekt podpořilo Ústřední ředitelství pro současnou tvorbu italského Ministerstva kultury v rámci programu Italské rady (2021), Vera List Center for Art and Politics v New Yorku a Foundation for Contemporary Arts Emergency Grant

Adelita Husni-Bey

These Conditions / 2022–2023 / 3-channel video installation / HD video, 5:1 audio (35 min 56 s) / support structures / drawing / charcoal, acrylic drawin / seating (dimensions variable) / courtesy of the artist / project supported by the Directorate-General for Contemporary Creativity, the Italian Ministry of Culture under the Italian Council program (2021), Vera List Center for Art and Politics, New York and Foundation for Contemporary Arts Emergency Grant

K

Nikita Kadan ✪
NGP

Vlajačky snů (sochy z Dolyny) / 2024 / instalace / série prací (rozměry různé), kov, sklo, reprodukce děl: Lia Baraldi Cucconi, *Dva spoutané akty*, 1964, 1967, papír, tuš (30 × 21 cm); Jean Effel, *Eva*, nedatováno (nejpozději 1968), papír, tuš (46,5 × 61 cm); Guido Di Fidio, *Mučedník*, 1966, papír, tuš (50 × 35 cm); Renato Guttuso, *Vietnam*, 1965, papír, tempera, tuš (50 × 24,5 cm); Hildo Krop, *Starý a nový svět*, nedatováno (nejpozději 1968), papír, linořez (23 × 17,5 cm); Hildo Krop, *Básník Kvenvenaar*, nedatováno (nejpozději 1968), papír, linořez (22,5 × 17,5 cm); Anna Kindynnis, *Had*, 1963, papír, uhel (46 × 39,5 cm) A Axl Leskoschek, list ze série linořezů na papíru ze série *Cyklus Kain*, 1964, různé velikosti – publikovano s laskavým svolením Lidické sbírky umění, Památník Lidice a umělce

Památník Lidice

Dernier Poème [Poslední báseň] / 2024 / kurátorská intervence / díla Lidické sbírky umění: Michael Ayrton, *Průmyslová krajina*, 1946, olej na překlíče (41 × 61,5 cm); Arthur Degner, *Lidice*, nedatováno (nejpozději 1968), olej na plátně (79 × 40 cm); Hans Grundig, *Imperialismus*, 1936, suchá jehla na papíře (24,7 × 53,2 cm); Hans Grundig, *Odboj*, 1936, suchá jehla na papíře (34,5 × 38 cm); Hans Grundig, *Prchající*, 1936, suchá jehla na papíře (25 × 32,7 cm); Hans Grundig, *SA vládne v ulicích*, 1936, suchá jehla na papíře (24,7 × 32,5 cm); Georgies Kotsonis, *Hrdina Akropole*, 1964, olej na lepence (47 × 33 cm); M. Marizza, *Intolleranza*, 1967, tempera na plátně (70 × 50 cm); Ján Mudroch, *Zavražděný básník*, nedatováno (nejpozději 1968), olej na plátně (34,5

× 69,5 cm); A Tatiana Jablonskaja, *Dvojice*, 1967, litografie, papír (37,3 × 83 cm)—publikováno s laskavým svolením Lidické sbírky umění, Památník Lidice / a díla: Kateryna Aliinyk, *Brouci si udělali fletnu*, 2024, akryl na plátně (50 × 70 cm); Yevgenia Belorusets, fotografie ze série *Vítězství poražených*, 2014–2017, výstavní kopie (60 × 40 cm); Yaroslav Futymysky, *Bez názvu (Дери/Де ти)*, 2023, fotografie, digitální tisk na papíře (20 × 15 cm); Dana Kavelina, *Bez názvu (kresby zvířat)*, 2024, různé materiály na papíře (20 × 30 cm); Dana Kavelina, *Zvířata nemají osud* (spolupráce: Olha Marusyn), 2021, video (15 min 46 s); Nikita Kadan, *Люди (Lidé)*, 2023, litografie (70 × 87,5 cm); Nikita Kadan, *Obyvatelé Colosseua*, 2018, zvuková socha; Yuri Leiderman, *Ceausescu*, 2020, olej na plátně (50 × 35 cm); Kateryna Lysovenko, *Bez názvu*, 2024, akvarel na papíře (40 × 30 cm); Margaryta Polovynko, *Bez názvu*, 2022, vlastní krev umělkyně na papíře (30 × 42 cm); Anton Saienko, Yaroslav Futymysky, *Geografie vypuzení*, 2022, olej na plátně (28 × 14 cm); Ilya Todurkin, *Bez názvu (Glosář)*, 2023, různé materiály na papíře (61 × 86 cm) / s laskavým svolením umělectva

Nikita Kadan *
NGP

*Dream flags (Dolyna sculptures) / 2024 / installation / series of works (dimensions variable), metal, glass, reproduction of artworks: Lia Baraldi Cucconi, *Two Handcuffed Nudes*, 1967, ink on paper (30 × 21 cm); Jean Effel, *Eva*, undated (no later than 1968), ink on paper (46,5 × 61 cm); Guido Di Fidio, *Martyr*, 1966, ink on paper (50 × 35 cm); Renato Guttuso, *Vietnam*, 1965, ink and tempera on paper (50 × 24,5 cm); Hildo Krop, *Old and New World*, undated (no later than 1968), paper, linocut (23 × 17,5 cm); Hildo Krop, *Poet Kvenvenaar*, undated (no later than 1968), paper, linocut (22,5 × 17,5 cm); Anna Kindynnis, *Hunger*, 1963, charcoal on paper (46 × 39,5 cm) and Axl Leskoschek, linocut on paper from the series *The Cain Cycle*, 1964 (various sizes)—courtesy of the Lidice Art Collection, Lidice Memorial and the artist*

Lidice Memorial

*Dernier Poème [The Last Poem] / 2024 / curatorial intervention / artworks of the Lidice Art Collection: Michael Ayrtton, *Industrial Landscape*, 1946, oil on plywood*

(41 × 61,5 cm); Arthur Degner, *Lidice*, undated (no later than 1968), oil on canvas (79 × 40 cm); Hans Grundig, *Captive*, 1936, dry needle on paper (24,7 × 32,5 cm); Hans Grundig, *The Fugitive*, 1936, dry needle on paper (25 × 32,7 cm); Hans Grundig, *Imperialism*, 1936, dry needle on paper (24,7 × 53,2 cm); Hans Grundig, *SA Rules the Streets*, 1936, dry needle on paper (24,7 × 32,5 cm); Hans Grundig, *Resistance*, 1936, dry needle on paper (34,5 × 38 cm); Georgjies Kotsonis, *Hero of the Acropolis*, 1964, oil on cardboard, 47 × 33 cm; M. Marizza, *Intolleranza*, 1967, tempera on canvas (70 × 50 cm); Ján Mudroch, *A Murdered Poet*, undated (no later than 1968), oil on canvas, 34,5 × 69,5 cm, Tetiana Yablonska, *A Couple*, 1967, lithography on paper, (37,3 × 83 cm)—courtesy of the Lidice Art Collection, Lidice Memorial / and works by the artists: Kateryna Aliinyk, *The bugs made a flute*, 2024, acryl on canvas (50 × 70 cm); Yevgenia Belorusets, photography from the series *Victories of the Defeated*, 2014–2017, exhibition copy (60 × 40 cm); Yaroslav Futymysky, *Untitled (Дери/Де ти)*, 2023, photography, digital print on paper (20 × 15 cm); Dana Kavelina, *The animals have no destiny* (in collaboration with Olha Marusyn), 2021, video (15 min 46 s); Dana Kavelina *Untitled (Animal drawings)*, 2024 / mixed materials on paper (20 × 30 cm); Nikita Kadan, *Inhabitants of Colosseum*, 2018, sound sculpture; Nikita Kadan, *Люди (People)*, 2023, lithograph (70 × 87,5 cm); Yuri Leiderman, *Ceausescu*, 2020, oil on canvas (50 × 35 cm); Kateryna Lysovenko, *Untitled*, 2024, watercolor on paper (40 × 30 cm); Margaryta Polovynko, *Untitled*, 2022, artist's own blood on paper, 30 × 42 cm; Anton Saienko, Yaroslav Futymysky, *Geography (of) Expulsion*, 2022, oil on canvas (28 × 14 cm); Ilya Todurkin, *Untitled (the Glossary)*, 2023, mixed materials on paper (61 × 86 cm) / courtesy of the artists

**Kateřina Konvalinová
Judita Levitnerová**

Sněň rezavějících ovcí / 2024 / multimediaální instalace / zvuk (15 min), artprotis: ovce plemene Skudde, Zwartbles a Jacob, Farma Jednorozec, Jiří Santner (ovčák/střiháč), tkalcovna Strmilov (Filip Kubák), Eva Vobrová (Dobroděj) a Textilní fakulta Technické

univerzity v Liberci (Jiří Chaloupek), Ivo Brzobohatý, Judita Levitnerová, Kateřina Konvalinová / text: Lucie Rosenfeldová, Kateřina Konvalinová / zvuk: Jan Kašpar, Jiří Žák / s laskavým svolením umělectva. Made within the specific research project at FaVU-J-24-8619

**Kateřina Konvalinová
Judita Levitnerová**

Rusty Sheep Dreaming / 2024 / multimedia installation / sound (15 min), art protis by and with: sheep of Skudde, Zwartbles and Jacob breed, Jednorozec (Unicorn) Farm, Jiří Santner (shepherd/sheep shearer), weaving mill Strmilov (Filip Kubák), Eva Vobrová (Dobroděj), Faculty of Textile Engineering TU Liberec (Jiří Chaloupek), Ivo Brzobohatý, Judita Levitnerová, Kateřina Konvalinová / text: Lucie Rosenfeldová, Kateřina Konvalinová / sound: Jan Kašpar, Jiří Žák / courtesy of the artists. Made within the specific research project at FaVU-J-24-8619

L

Kateryna Lysovenko *

Archeologické artefakty ukradené a odevzené do Ermitáže za dob ruského carství, SSSR i moderního Ruska vyzývají k diskusi o tom, komu patří minulost / 2023–2024 / instalace / s laskavým svolením umělkyně

Kateryna Lysovenko *

Archeological artefacts stolen and brought to the Hermitage Museum during the Russian monarchy, the USSR and modern Russia, inviting a discussion on who owns the past / 2023–2024 / installation / courtesy of the artist

M

Asunción Molinos Gordo

*El Fellaħ Ando Fes (Rolník má motyku) / 2013 / instalace / 25 archů papíru, zápisník v pevných deskách *Prizračné zemědělství (Hospodaření s neomezenými zdroji) / 2018 / textilní díla / ručně šití technika Kheimeya (2,5 × 2,5 m / 1,5 × 1,5 m / 1,5 × 1,5 m) Rolnické CV / 2015–dosud / instalace / texty / s laskavým svolením umělkyně a Travesia Cuatro**

Asunción Molinos Gordo

*El Fellaħ Ando Fes (The Peasant Has a Hoe) / 2013 / installation / 25 sheets of paper, hardcover notebook *Ghost Agriculture (Unlimited Resource**

Farming) / 2018 / textiles / hand stiche Kheimeya technique (2,5 × 2,5 m / 1,5 × 1,5 m / 1,5 × 1,5 m) Peasant CV / 2015–ongoing / installation / texts / courtesy of the artist

O

Pınar Ögrenci

Vzdorující les / 2019 / site-specific multimediaální instalace / video smyčka (1 min 7 s), videodokumentace (37 min), audio (3 min 30 s), 40 holi, kovová konstrukce, vlasec / s laskavým svolením umělkyně* Jde o čtyřicet dřevěných holi posbíraných od žen, které zorganizovaly protest proti tepelné elektrárně a vodním elektrárnám v černomořské oblasti v Turecku. Zvuková nahrávka zachycuje kolektivní bouchání holemi o zem. Součástí jsou tři video záznamy rozhovorů. Vytvořeno pro 7. sinopské bienále, 2019.*

Pınar Ögrenci

Resisting Forest / 2019 / site-specific multimedia installation / video loop (1 min 7 s), video documentation (37 min), audio (3 min 30 s), 40 sticks, metal construction, fishing line / courtesy of the artist *40 wooden sticks collected from women who set up protest against the thermal station and HEPP projects in Black Sea region of Turkey; sound recorded from collectively hitting the sticks on the ground; 3 video documentations of the interviews. Produced for 7th Sinop Biennial, 2019.*

P

Natalie Perkof

Co se stalo s hojností? / 2024 / malba / akryl a dřevěná intarzie na plátně (2,5 × 1,8 m)

Co se stalo s hojností? / 2023 / malba / uhlikové vlákno a akryl na plátně (1,7 × 2,5 m) / s laskavým svolením umělkyně

Natalie Perkof

*What Has Happened to Abundance? / 2024 / painting / acrylic and wood inlay on canvas (2,5 × 1,8 m) *What Has Happened to Abundance? / 2023 / painting / carbon fiber and acrylic on canvas (1,7 × 2,5 m) / courtesy of the artist**

Marta Popivoda *

Co nad námi leží stínem jak černý mrak / 2024 / video socha (8 × 8 m) / 4K, barvené&bb, stereo zvuk (23 min, smyčka), dřevo / účinkují Jaroslava Skleničková a hlasy Kolektivu Sdružený /

strh: Jelena Maksimović / kamera: Staša Bukumirović / zvukový design: Vladimír Živković / výzkumní asistentka: Eva Slabá / asistentka kamery: Michaela Sidorová / překlad: Ashley Davis / archivní záběry: ZF 0369 LIDICE, zdroj: Národní filmový archiv, Praha / poděkování: Katalin Erdődi, Kristína Tělučilová, Vojtěch Kyncl, Bohumil Melichar, Michal Šimunek, Milošlav Vorlíček, Rike Frank, Christine A. Maier, Iz Ōztat, Matěj Strnad, Clarissa Thieme, Nela Pietrová / s laskavým svolením umělkyně

Marta Popivoda *

What Lies Above Us in The Shadows Like a Black Cloud / 2024 / video sculpture (8 × 8 m) / 4K, color/B&W, stereo sound (23 min loop), wood / with Jaroslava Skleničková and the voices of Kolektiv Sdruženy / editing: Jelena Maksimović / cinematography: Staša Bukumirović / sound design: Vladimír Živković / research assistant: Eva Slabá / camera assistant: Michaela Sidorová / translation: Ashley Davis / archival footage: ZF 0369 LIDICE, source: Národní filmový archiv, Prague / thanks: Katalin Erdődi, Kristína Tělučilová, Vojtěch Kyncl, Bohumil Melichar, Michal Šimunek, Milošlav Vorlíček, Rike Frank, Christine A. Maier, Iz Ōztat, Matěj Strnad, Clarissa Thieme, Nela Pietrová / courtesy of the artist

R

Randomroutines (Tamás Kaszás, Krisztián Kristóf)

Krajina z plotu I–VIII / 2013–2024 / instalace / osm soch (160 × 190 × 30 cm) / ocel / s laskavým svolením umělcectva, Péter Küllői, Judit Reszegi, Andrea Dénes a Árpád Balázs a Péter Bencze

Randomroutines (Tamás Kaszás, Krisztián Kristóf)

Fence-Scape I–VIII / 2013–2024 / installation / 8 sculptures (160 × 190 × 30 cm) / steel / courtesy of the artists, Péter Küllői, Judit Reszegi, Andrea Dénes and Árpád Balázs, and Péter Bencze

Alicja Rogalska *

Výkvět odolnosti / 2024 / instalace / tisk na plexiskle (200 cm × 42 cm) / ilustrace Anna Skoumalová / text členstvo Platformy Výkvět / grafický design Katarína Ševič / s laskavým svolením umělkyně
Propagace / 2024 / 3kanalové video instalace / 4K barevné video, zvuk (rozměry

a délka různé) / v spolupráci Platformou Výkvět, Jarmilou Pejpalovou, Marie Weigrichtovou a Eliškou Weigrichtovou / s laskavým svolením umělkyně

Alicja Rogalska *

Flowers of Resilience / 2024 / installation / print on plexiglass (200 cm × 42 cm) / illustrations by Anna Skoumalová / text by members of Platforma Výkvět / graphic design by Katarína Ševič
Propagace / 2024 / 3-channel video installation / 4K video, sound, color (dimensions and duration variable) / in collaboration with Platforma Výkvět, Jarmila Pejpalová, Marie Weigrichtová and Eliška Weigrichtová / courtesy of the artist

Elske Rosenfeld

Archiv gest: Mluva (prohlášení pro budoucnost) / 2019–2022 / video instalace (15 min) / s laskavým svolením umělkyně

Elske Rosenfeld

Archive of Gestures: Speaking (Statements for the Future) / 2019–2022 / video installation (15 min) / courtesy of the artist

S

Zorka Ságlová

Pocťa Gustavu Obermanovi / 1970 / 6 černobílých fotografií (každá 60 × 84 cm) / s laskavým svolením hunt kastner

Zorka Ságlová

Tribute to Gustav Oberman / 1970 / 6 b/w photographs (each 60 × 84 cm) / courtesy of hunt kastner

Antje Schiffers

je tu spousta věcí, které ti přijdou vhod / *Kolektivní vesnická hra I–III* / 2021–dosud / multimediální instalace / čtyřkanalové video / *Vesnické shromáždění ohledně budoucnosti* (2021, 33 min), *Melounová republika* (2021, 40 min), *Píseň dražebníka ryb* (2023, 45 min), *Staré stromy vrhají stíny* (2022, 45 min) / tisky, textil, malby, pneumatika traktoru, různé objekty a materiály / *Collaborative Village Play I–III (Kolektivní vesnická hra)* je vytvořena v spolupráci Katalin Erdődi / s laskavým svolením umělcectva

Antje Schiffers

there is a lot you can do with / *Collaborative Village Play I–III* / 2021–ongoing / multimedia installation / 4-channel video / *Village Assembly on the Future* (2021, 33 min), *Watermelon Republic*

(2021, 40 min), *The Fish Auctioneer's Song* (2023, 45 min), *Old Trees Cast Shadows* (2022, 45 min) / prints, textiles, paintings, tractor tire, various objects and materials / *Collaborative Village Play I–III* is co-created with Katalin Erdődi / courtesy of the artists

Olia Sosnovskaya

Prezentace pro přednášku-představení / 2024 / multimediální instalace / video symbole, digitální koláže, animace *Ve volném prostoru střelný prach hoří poklidně. v uzavřeném prostoru střelný prach vybuchuje.* / 2024 / instalace / digitální koláže, digitální tisk na kov (kusy 20 × 30 cm) / s laskavým svolením umělkyně

Olia Sosnovskaya

Slides for lecture-performance / 2024 / multimedia installation / video loop, digital collage, animation (51 min)
Outdoors, Gunpowder Burns Quietly. In a Closed Space Gunpowder Explodes. / 2024 / installation / digital collages, digital prints on metal (each 20 × 30 cm) / courtesy of the artist

Petr Štembera

Hašení / 1975 / černobílá fotografie (původní velikost 23,5 × 17,2 cm, s rámem 35,6 × 29,7 cm)
Kameny / 1969 / černobílá fotografie (24,9 × 17,1 cm)
Spaní na stromě / 1975 / černobílá fotografie (23,4 × 16,8 cm)
Spojení (s Tonem Marionim) / 1975 / černobílá fotografie (23,5 × 17,2 cm)
Štěpování / 1975 / černobílá fotografie (23,5 × 17,1 cm) / s laskavým svolením Kontakt Collection

Petr Štembera

Connection (with Tom Marion) / 1975 / b/w photograph (23,5 × 17,2 cm)
Extinguishment / 1975 / b/w photograph (original size: 23,5 × 17,2 cm, framed: 35,6 × 29,7 cm)
Grafting / 1975 / b/w photograph (23,5 × 17,1 cm)
Sleeping in a tree / 1975 / b/w photograph (23,4 × 16,8 cm) /
Stones / 1969 / b/w photograph (24,9 × 17,1 cm) / courtesy of Kontakt Collection

T

Dominika Trapp

„Neukládejte ho na mě...“ – Tělo venkovské ženy / 2020 / multimediální instalace / audio (8 min 47 s), socha, malba (akvarel, pastel, 75 × 100 cm) / kresba (akvarel, tužka, 70 × 85 cm), kniha, závěs / socha navržena v spolupráci AU Workshop a Creature Furniture / s laskavým svolením umělkyně a Horváth Művészeti Alapítvány

Dominika Trapp

“Lay Him Not Upon Me...” – The Body of a Peasant Woman / 2020 / multimedia installation / audio (8 min 47 s), sculpture, painting (watercolor crayon, paper, 75 × 100 cm), drawing (watercolor pencil, paper, 70 × 85 cm), book, curtain / sculpture designed in collaboration with AU Workshop and Creature Furniture / courtesy of the artist and Horváth Művészeti Alapítvány

U

Tomáš Uhnák * společně: Asia Dér, Tamás Kaszás a Asunción Molinos Gordo

Dále se podílejí: Adam Čajka, Ramona Duminiociu (Eco Ruralis, Rumunsko). *Příznak rolnictví* / 2024 / multimediální instalace / dvou kanálové video (3 min 46 s, 17 min 59 s), audio, papír, dřevo / s laskavým svolením umělcectva

Tomáš Uhnák * with Asia Dér, Tamás Kaszás and Asunción Molinos Gordo

In collaboration with: Adam Čajka, Ramona Duminiociu (Eco Ruralis, Romania)
The Spectre of Peasantry / 2024 / multimedia installation / 2-channel video (3 min 46 s, 17 min 59 s), audio, paper, wood / courtesy of the artists

Kdo si čte, zlobí!

Hledáme kritické čtenářstvo. V Ádvojce jsme přesvědčení, že umění není možné chápat odděleně od společenského dění a že zásadní součástí kulturního dění je kritická diskuse. Pokud jste stejného názoru, předplaťte si nás!

www.advojka.cz
distribuce@advojka.cz

Fotograf Festival¹⁴

MAKE VOICES
BE HEARD

3.-31.
10.2024

Galerie Fotograf | MeetFactory | etc.
hunt kastner | Artwall

2024.fotografestival.cz | fotograf.zone

Flash Art
Flash Art
Flash Art
Flash Art
Flash Art

Pořid' si svůj
výtisk na

flashart.cz

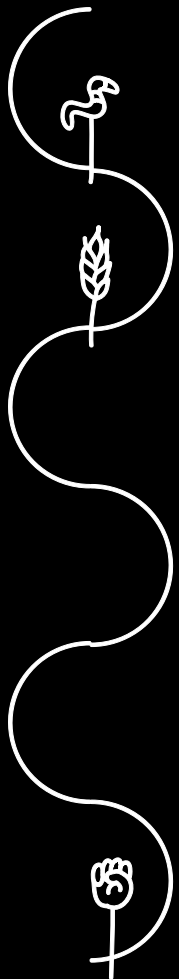
Vyzkoušejte Deník N
na 3 měsíce za 69 Kč

denikn.cz/nazkousku

*Pouze pro nové předplatitele

Podporte mesačník Kapitál!

**Predplatné
na rok 2024.**

Vydanie knižnej novinky
Oni. Osudy kvír ľudí počas
druhej svetovej vojny
za zvýhodnenú cenu 22 €.

kapitál

PODPORA

SUPPORT

Hlavní partner
Main partner
ERSTE Foundation

Ve spolupráci
In cooperation
National Gallery Prague

Za podpory
Supported by

Partneři
Partners

k takt
on

PRAGUE
ART WEEK

Mediační partneři
Media Partners

AZLARM

ART
ANTIQUES

artalk

EAST
OPICS

FLASH
ART

FOTOGRAF
FESTIVAL GALLERY MAGAZINE

Spolufinancováno
Evropskou unií. Názory vy-
jádřené jsou názory autora
a neodráží nutně oficiální
stanovisko Evropské
unie či Evropské výkonné
agentury pro vzdělávání a
kulturu (EACEA). Evropská
unie ani EACEA za
vyjádřené názory nenesou
odpovědnost.

Co-funded by the
European Union. Views
and opinions expressed
are however those of the
author(s) only and do not
necessarily reflect those
of the European Union
or the EACEA. Neither
the European Union nor
the EACEA can be held
responsible for them.

Poděkování
Averklub Chanov, Péter
Bence, Andrea Dénes a
Árpád Balázs, hunt kastner,
Kontakt Collection, Péter
Küllői, Lidická sbírka umění,
Muzeum družstevnictví –
Družstevní asociace ČR,
Judit Reszegi, Jan Ság, l,
Travesía Cuatro

Srdečné poděkování patří
všem našim přátelům,
kolegyním a kolegům,
partnerům a partnerkám,
kteří nás podpořili a umo-
žnili vznik tohoto biennale.

Tento průvodce vychází
s podporou Hlavního
města Prahy, Ministerstva
kultury, Nadace ERSTE.

Acknowledgements
Averklub Chanov,
Péter Bence, Andrea
Dénes a Árpád Balázs,
hunt kastner, Kontakt
Collection, Péter Küllői,
Lidická sbírka umění,
Muzeum družstevnictví –
Družstevní asociace ČR,
Judit Reszegi, Jan Ság,
Travesía Cuatro

Our gratitude goes out to
all the friends, colleagues
and partners who have
supported us and made
this biennale possible.

This guide was published
with the support of
The ERSTE Foundation,
the Ministry of Culture of
the Czech Republic, and
the City of Prague.

Nové produkce
Commissions

Zbyněk Baladrán
Nový projekt pro biennale
Ve věci umění Praha. /
Commissioned by the
Biennale Matter of Art
Prague.

björnsonova
Nový projekt pro biennale
Ve věci umění Praha. /
Commissioned by the
Biennale Matter of Art
Prague.

DAVRA research group
Nový projekt pro biennale
Ve věci umění Praha. /
Commissioned by the
Biennale Matter of Art
Prague.

Nikita Kadan
(NGP / Lidice)
Nový projekt pro biennale
Ve věci umění Praha
ve spolupráci s Prater
Galerie for Contemporary
Art Berlin v rámci
projektu podpořeného
Česko-německým
fondem budoucnosti. /
Commissioned by the
Biennale Matter of Art
Prague, in cooperation
with the Prater Galerie
for Contemporary Art
Berlin, as part of a project
supported by the Czech-
German Future Fund.

Kateryna Lysovenko
Nový projekt pro biennale
Ve věci umění Praha. /
Commissioned by the
Biennale Matter of Art
Prague.

Marta Popivoda
Nový projekt pro biennale
Ve věci umění Praha,
ve spolupráci s Prater
Galerie for Contemporary
Art Berlin v rámci
projektu podpořeného
Česko-německým
fondem budoucnosti. /
Commissioned by the
Biennale Matter of Art
Prague, in cooperation
with the Prater Galerie
for Contemporary Art
Berlin, as part of a project
supported by the Czech-
German Future Fund

Alicja Rogalska
Nový projekt pro biennale
Ve věci umění Praha. /
Commissioned by the
Biennale Matter of Art
Prague.

Tomáš Uhnák
Nový projekt pro biennale
Ve věci umění Praha.
Projekt finančně
podpořila Nadace Rosy
Luxemburgové Rosa-
Luxemburg-Stiftung
e.V., zastoupení v České
republice / Commissioned
by the Biennale Matter
of Art Prague. Project
was financially supported
by the Rosa Luxemburg
Foundation Rosa-
Luxemburg-Stiftung e.V.,
represented in the Czech
Republic.

BIENNALE TEAM

Ředitelka / Director
Tereza Stejskalová

Kurátorstvo / Curators
Katalin Erdődi & Aleksei Borisionok

Architektura / Architecture
Dominik Lang & Adéla Vavříková

Vizuální identita / Visual Identity
The Rodina

Vedoucí produkce / Head of Production
František Fekete

Finanční a grantová manažerka / Financial
and Funding Manager
Helena Mustakallio

Manažerka publikací / Publication Manager
Karin Akai

Komunikace a PR / Communications & PR
Max Dvořák & Nela Pietrová

Produkce / Production Managers
Nika Schnitzerová, Jakob Schubert,
Tamara Kubečková

Produkce veřejného programu / Public
Program Production
Ester Grohová

Program mediace / Mediation Program
Marie Čtveráčková, Max Dvořák, Eva
Kotátková, Tadeáš Polák, Tereza Stejskalová,
Magda Stojowska and Bára Šimková

Technická produkce / Technical Production
Management
Tomáš Košťák

Péče o hostující / Hospitality
Mia Jadrná

Kurátorka Národní galerie Praha /
Curator of the National Gallery Prague
Monika Čejková

Překlad / Translations
Františka Blažková, Ashley Davis, Tomáš Erbs,
Petra Hudcová, Deana Kolenčíková, Stephan
von Pohl, Dániel Sipos

Korektury / Proofreading
Věra Becková, Ashley Davis, Kamila Sýkorová,
Olga Štajnrtová, Brian D. Vondrak

Výroba a instalace / Manufacturing
and Installation: Extended

GUIDE

Texty / Texts
Aleksei Borisionok, Katalin Erdődi, Tereza
Stejskalová

Produkce a koordinace / Managing Editor
Karin Akai, Nela Pietrová

Grafický design / Graphic Design
The Rodina

Překlady / Translations
Ashley Davis, Petra Jelínková

Redakce a editace textů / Copy Editing
Tereza Stejskalová

Korektury / Proofreading
Megan Bedell, Olga Štajnrtová, Jan Táborský

Tisk a vazba / Printing and Binding
Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

© 2024 autorstvo textů, umělectvo,
tranzit.cz, bienále Ve věci umění
© 2024 the authors, the artists,
tranzit.cz, Biennale Matter of Art

Všechna práva vyhrazena. Žádná část
této publikace nesmí být bez předchozího
písemného souhlasu vydavatele reproduková-
na nebo přenášena v jakémkoliv formě nebo
jakýmkoliv prostředky.

All rights reserved. No part of this
publication may be reproduced, stored in a
retrieval system, or transmitted, in any form,
or be any means, electronic, mechanical, or
otherwise without prior permission in writing
from the publisher.

Vydal / Published by
tranzit.cz
Dittrichova 349 / 13
120 00 Prague 2

www.matterof.art
www.tranzit.org

Kompletní a aktualizovaný program včetně doprovodných textů a biografií najdete na www.matterof.art

Změna programu vyhrazena.

Complete and updated program including synopses and biographies can be found at www.matterof.art

Please note that the program is subject to change.

DALŠÍ MÍSTA KONÁNÍ / OTHER LOCATIONS

Centrum pro současné
umění Praha / Center for
Contemporary Arts Prague
Dukelských hrdinů 500 / 25a
170 00 Praha/Prague 7

Doprava / Public transport
metro C: stanice Vltavská
tram 1 | 6 | 8 | 12 | 17 | 25 | 26:
zastávka / station
Strossmayerovo náměstí

Přístupnost a zázemí /
Accessibility
Bezbariérový vstup, bez-
bariérové toalety, pitná voda,
wi-fi, 230V zásuvka
Barrier-free entrance,
wheelchair accessible toilets,
drinking water, wi-fi, 230V
socket

s. 18:
ZRUŠENO / CANCELED
Vysoká škola uměleck-
oprůmyslová v Praze
(UMPRUM) / Academy of Arts,
Architecture and
Design in Prague (AAAD)

DOPROVODNÝ PROGRAM / PUBLIC PROGRAM

s. 22:
13. 6.
Zahájení bienále / The
Biennale Opening Ceremony
Malá dvorana / Small Hall
19.00–19.45 | CZ / EN

Performance: Antje Schiffers
– Myvillages' International
Schnaps Bar
Malá dvorana / Small Hall
CZ / EN

Performance: Solidární inter-
vence kolektivu stopgenocide-
vgaze / Solidarity Intervention
by the stopgenocidevgaze
collective
Malá dvorana / Small Hall
19.50–20.10 | CZ

Performance: The Rodina –
Seeding Letters / Zasévat
písmena
Velká dvorana / Grad Hall
20.10–20.30 | EN

Performance: Peasants in
Atmosphere & Pěvecký
sbor Lada / Peasants in
Atmosphere & Lada Choir
Velká dvorana, Grand Hall
20.30–21.15

Afterparty: AXT
Kolektor Cafe
21.00–00.00

14. 6.
Performance: björnsonova & Nik Timková, Zuzana Žabková.
Divinačné čítanie z kariet
ČOSITY a glosára björnson-ovej / Divination reading from the cards WHOAREU and björnsonova's glossary: Just a Few Moments Ago We Were Waiting For Ages
Velká dvorana / Grand Hall
15.00–17.00 | SK / EN

s. 23:
14. 6.
Prodloužená otevírací doba /
Extended opening hours
10.00–21.30

27. 6.
Komentovaná prohlídka
Guided tour
Velká dvorana / Grand Hall
17.00–18.00 | CZ

s. 24:
18. 7.
Mediace: Workshop Velká země malých # 1 – tvůrčí program pro děti 9–14 let /
Mediation: The Great Land of Small Workshop #1 – creative program for children aged 9–14
Velká dvorana / Grand Hall
14.00–17.00 | CZ / EN

26.–30. 8.
Velká země malých – tábor pro děti 9–14 let / The Great

Land of Small – camp for children aged 9–14
Velká dvorana / Grand Hall
CZ / EN

s. 25:
29. 8.
Mediace: Workshop Velká země malých # 2 – tvůrčí program pro děti 9–14 let /
Mediation: The Great Land of Small Workshop #2 – creative program for children aged 9–14
Velká dvorana / Grand Hall
14.00–17.00 | CZ / EN

7. 9.
Komentovaná prohlídka s tranzit.cz / Guided tour with tranzit.cz
Velká dvorana / Grand Hall
14.00–15.00 | CZ

Z ulic na Instagram. Jak se změnila politika v umění?
Diskuse ve spolupráci s ART ANTIQUES a Prague Art Week / From the streets to Instagram. How has politics changed in art? Discussion in collaboration with ART ANTIQUES and Prague Art Week:
Velká dvorana / Grand Hall
16.00–18.00 | CZ

8.9.
Květinový workshop pro děti od 6 let s platformou Výkvět*

/ Flower workshop with Platforma
Výkvět for children aged 6+ and adults*
VP – Korzo | 14.00–16.00 | CZ

Květinový workshop pro děti od 6 let s platformou Výkvět* / Flower workshop with Platforma
Výkvět for children aged 6+ and adults*
VP – Korzo | 17.00–19.00 | CZ

11. 9.
Workshop: Herna pro děti (1,5–5 let) a dospělé s platformou Výkvět* / Workshop: Playroom with Platforma
Výkvět for children aged 1½–5 and adults*
Korzo, 10.30–16.30 | CZ

s. 26:
15. 9.
Mediace: Workshop Velká země malých # 3 – tvůrčí program pro děti 9–14 let /
Mediation: The Great Land of Small Workshop #3 – creative program for children aged 9–14
Velká dvorana / Grand Hall
14.00–17.00 | CZ / EN

26. 9.
McKenzie Wark: Raving – křest českého překladu a živá video přednáška autorky

knihy / book launch of the Czech translation and a live video lecture by the author
Korzo | 17.00–18.30 | EN

Performance: björnsonova & Nik Timková, Zuzana Žabková, Tamara Antonijević, Tanja Šljivar, Cassandra Troyan – Good Night Readers: RED (Cats)
Velká dvorana / Grand Hall
20.30–22.30 | EN

28. 9.
Komentovaná prohlídka v češtině / Guided tour in Czech
Velká dvorana / Grand Hall
14.00–16.00 | CZ

Kurátorská komentovaná prohlídka v angličtině / Curatorial guided tour in English
Velká dvorana / Grand Hall
16.00–17.30 | EN

* Na tyto položky programu se vztahuje vstupné, více na www.ngprague.cz / These program items are subject to an entrance fee, for more details visit www.ngprague.cz

s. 27:
ZRUŠENO / CANCELED
14. 6:

~~Diskuse s Asunción Molinos-Gordo a Alicjou Ragalskou / Artist talk with Asunción-~~

Molinos Gordo and Alicja Rogalska. UMPRUM Room 115

15. 6.

Promítání filmu Dany Kaveliny The Lemberg Machine s diskusí / The Lemberg Machine: Screening of a film by Dana Kavelina with a discussion
16.15–17.15 | CZ / EN

s. 28:

22. 6.

Promlout ke slunci. Výlet s umělectvem a oslava slunovratu / Talking to the Sun: Artist-led trip and midsummer celebration.

Účinkující / Participants:

Artyčok.tv, Kateřina

Konvalinová, Judita

Levitnerová, Bronislava

Orlická, Tadeáš Polák, Lucie

Rosenfeldová, Sbor Družstva života (Choir of the Life Co-op:

Denisa Langrová, Jonáš

Richter, Ruta Putramentaite),

Tomáš Uhnák & Vendula

Donátová

Farma Jednorožec /

Jednorožec Farm

9.00–22.00 | CZ

29. 6.

Vytrhnout nemoc z kořenů I. Diskuse o vyhoření a o duševním zdraví farmářstva, následovaná koncertem v areálu Psychiatrické

nemocnice Bohnice. Ve spolupráci s Institutem úzkosti* / Uprooting Ill Health I: Talks on burnout and the mental health of farmers, followed by a concert at the Bohnice Psychiatric Hospital, in cooperation with the Institute of Anxiety*
Hannah Proctor, Apolena Rychlíková & Tomáš Uhnák, Peter Kolářčík & friend
Zahrada Institutu úzkosti – V. kolona / Garden of the Institute of Anxiety – V. kolona
16.00–21.30 | CZ / EN

17. 7.

Seminář a debata k projektu Art Space Unlimited / Art Space Unlimited seminar and debate
Centrum pro současné umění Praha / Center for Contemporary Arts Prague
19.00–21.00 | EN

s. 29:

18. 9.

Sklízet spolupráci. Exkurze do Muzea družstevnictví a diskuze s Pavlem Černým, kulturním družstvem cosa.cz a Iniciativou nájemníků a nájemnic / Reaping Cooperation: Excursion and discussion with Pavel Černý, the cosa.cz cultural cooperative and the

Tenants' Initiative
Družstevní Asociace ČR – Muzeum družstevnictví / Museum of the Cooperative Association of the Czech Republic
17.00–20.00 | CZ

s. 30:

28. 9.

Vytrhnout nemoc z kořenů II. Promítání filmu Evy Egermann a Corduly Thym – C-TV (If I Tell You I Like You...) a diskuze s autorkami a Kateřinou Kolářovou / Uprooting Ill Health II: Screening of a film Eva Egermann and Cordula Thym – C-TV (If I Tell You I Like You...) with a discussion with the authors and Kateřina Kolářová
Petrohradská kolektiv
18.00–19.30 | EN

Afterparty

Petrohradská kolektiv

20:00–22:00

s. 48:

björnsonova & Nik Timková, Zuzana Žabková, Vojtěch Hlaváček, Tamara Antonijević, Tanja Šljivar

s.54:

Martina Drozd Smutná
~~Při práci, 2024, malba / White Working, 2024, painting~~
V poli, 2024, malba / In the Field, 2024, painting

s. 118:

TIRÁŽ / COLOPHON

Kurátorka Národní galerie Praha / Curator of the National Gallery Prague
Monika Čejková

Produkce / Production
Managers

Nika Schnitzerová, Jakob Schubert, Tamara Kubečková

*

**Podrobný program najdete na matterof.art/cz/2024/program
For full program visit matterof.art/2024/program**